DECIZIA (UE) 2022/444 A COMISIEI

din 28 iunie 2021

privind schema de ajutor SA.49414 (2020/C) (ex 2019/NN) pusă în aplicare de Franța pentru operatorii de infrastructuri de stocare a gazelor naturale

[notificată cu numărul C(2021) 4494]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

După ce a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele menționate ([1]) și având în vedere observațiile acestora,

având în vedere că:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 23 octombrie 2017, autoritățile franceze au informat Comisia cu privire la proiectul de reformă a cadrului legislativ și de reglementare aplicabil stocării gazelor naturale („reforma”). Autoritățile franceze au notificat în prealabil acest proiect la 23 noiembrie 2017 și, în urma adoptării reformei de către Parlamentul francez, autoritățile franceze au transmis Comisiei informații suplimentare.

(2) Prin scrisoarea din 28 februarie 2020, Comisia a informat Franța că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („procedura oficială de investigare”) cu privire la această măsură („decizia de inițiere a procedurii”).

(3) Decizia de inițiere a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile privind măsura.

(4) În cadrul procedurii oficiale de investigare, Comisia a primit observații de la părțile interesate. Comisia le-a transmis autorităților franceze, oferindu-le posibilitatea de a formula observații cu privire la acestea. Autoritățile franceze și-au prezentat observațiile prin scrisoarea din 3 august 2020.

(5) Autoritățile franceze au prezentat informații suplimentare la 21 septembrie 2020, 26 ianuarie 2021, 15 martie 2021 și 10 mai 2021.

2. CONTEXTUL MĂSURII

2.1. Depozitarea gazelor naturale în Franța

(6) Infrastructura subterană de stocare a gazelor naturale permite constituirea stocurilor de gaze naturale conectate la rețeaua de transport. Acestea sunt implicate în gestionarea fluxurilor în rețea.

([1]) JO C 112, 3.4.2020, p. 39.

(7) Pe de o parte, stocarea este utilizată ca mijloc de asigurare a unui echilibru între cantitatea de gaze naturale din rețea și cantitatea de gaze naturale consumată, de exemplu în cazul unei întreruperi a aprovizionării sau al unei cereri maxime din cauza unui val de frig în timpul iernii. Pe de altă parte, stocarea permite, împreună cu gazoductele și compresoarele, asigurarea serviciului de transport în rețeaua de transport, în special în caz de blocaj.

(8) Operatorii de înmagazinare oferă capacitate de stocare furnizorilor de gaze naturale de pe piețele cu amănuntul și angro și operatorilor rețelelor de transport. Tendința furnizorilor de gaze naturale de a plăti pentru capacitatea de stocare este foarte apropiată de diferența de preț de vânzare a gazelor naturale între vară și iarnă („*spread*"). Nivelul producției de gaze naturale este relativ stabil pe parcursul întregului an, în timp ce consumul de gaze naturale variază foarte mult în funcție de temperatură.

(9) În Franța există paisprezece infrastructuri de stocare, dintre care unsprezece sunt în funcțiune ([2]), și trei operatori de stocare:

— Storengy, o filială deținută în proporție de 100 % de ENGIE, deține și exploatează douăsprezece unități, dintre care trei sunt în rezervă și nouă sunt în exploatare. Acestea din urmă reprezintă un volum util de 102,1 TWh (adică 74 % din capacitatea totală a teritoriului);

— Teréga (fostă TIGF), deținută de SLE (40,5 %), GIC (31,5 %), EDF Investissement (18 %) și Prédica (10 %) exploatează o unitate operațională reprezentând un volum util de 33,1 TWh (24 % din capacitatea totală a teritoriului);

— Géométhane, deținută de Storengy (50 %), CNP (49 %) și Géostock (1 %), are o unitate operațională cu un volum util de 3,3 TWh (2 % din capacitatea totală a teritoriului).

(10) Începând cu 2009, modificările sezoniere ale prețurilor gazelor naturale au scăzut. Până în 2011, spread a fost suficient de mare pentru a determina furnizorii să se aboneze la toate capacitățile de stocare a gazelor naturale. Începând din 2011, *spread* a devenit insuficient pentru a acoperi prețul de depozitare propus de operatori (1,5-2 EUR/MWh, spread la un preț de 6-7 EUR/MWh). Prin urmare, capacitatea de stocare nu a mai fost abonată integral din perioada 2010-2011, trei situri au fost puse în funcțiune („rezervate") în 2014 și 2015, în timp ce rata de abonare pentru infrastructura de stocare în exploatare a ajuns la 63 % în perioada 2017-2018.

2.2. **Cadrul juridic și de reglementare**

(11) Pentru a asigura securitatea aprovizionării, Franța a introdus inițial, în 2014, un decret de consolidare a obligațiilor furnizorilor de gaze naturale de a constitui stocuri de gaze naturale ([3]). Ulterior, Franța a considerat că acest sistem a avut mai multe deficiențe, iar unii furnizori de gaze naturale au introdus o acțiune pentru a contesta legalitatea decretului din 2014. Având în vedere aceste evoluții, Franța a decis să introducă o măsură adaptată care face obiectul prezentei decizii („măsura în cauză").

(12) În plus, articolul 33 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) prevede posibilitatea ca un stat membru să pună în aplicare un regulament privind infrastructura de stocare. Stocarea gazelor naturale face parte, de asemenea, din măsurile pe care statele membre le pot pune în aplicare pentru a asigura respectarea obligațiilor care decurg din Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]) în condițiile stabilite în acest regulament, în special obligația de a asigura securitatea aprovizionării consumatorilor naționali, asigurând în același timp funcționarea corespunzătoare și continuă a pieței interne a gazelor naturale.

([2]) Există douăsprezece unități de operare dacă unitățile din Lussagnet și Izaute sunt luate în considerare separat. Aceste unități aparțin Teréga și au în comun anumite instalații tehnice. Din acest motiv, acestea sunt considerate uneori o singură infrastructură (de exemplu, PME 2019-1928) și alteori două infrastructuri separate (de exemplu, PME 2016-2023).

([3]) Decretul nr. 2014-328 din 12 martie 2014 de modificare a Decretului nr. 2006-1034 din 21 august 2006 privind accesul la depozitarea subterană a gazelor naturale.

([4]) Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94).

([5]) Regulamentul (UE) 2017/1938 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2017 privind măsurile de garantare a siguranței furnizării de gaze și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 994/2010 (JO L 280, 28.10.2017, p. 1).

3. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURII ÎN CAUZĂ ȘI MOTIVELE INIȚIERII PROCEDURII

3.1. Obiectivul mecanismului

(13) Mecanismul de reglementare este menit să asigure întreținerea infrastructurii de stocare necesare pentru a garanta securitatea aprovizionării cu gaze naturale a teritoriului francez pe termen mediu și lung.

(14) În special, mecanismul de reglementare urmărește să asigure capacitatea rețelei de a satisface cererea, în special în perioadele de frig, și să asigure serviciul de distribuție în rețeaua de transport de gaze naturale, în special în caz de blocaj.

3.2. Temei juridic

(15) Mecanismul de reglementare a infrastructurilor esențiale de stocare a gazelor naturale a fost introdus în Codul energiei prin Legea nr. 2017-1839 din 30 decembrie 2017 ([6]) („Legea privind hidrocarburile"), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018.

(16) În special, articolul 12 din Legea privind hidrocarburile prevede că domeniul de aplicare a mecanismului de reglementare este determinat de programarea multianuală a energiei („PME"), menționată la articolul L.141-1 din Codul energiei. PME este adoptată prin decret după consultarea mai multor organe consultative și revizuită cel puțin o dată la cinci ani pentru două perioade de cinci ani. Pentru perioada 2019-2028, PME este stabilită prin Decretul nr. 2020-456 din 21 aprilie 2020 („Decretul nr. 2020-456 al PME").

(17) În plus, articolul 12 din Legea privind hidrocarburile prevede că Comisia pentru Reglementarea Energiei („CRE") stabilește anumite norme pentru mecanismul de reglementare, în special condițiile licitațiilor pentru capacitățile de stocare, veniturile autorizate ale operatorilor de stocare și modalitățile de colectare a acestor venituri prin comercializarea capacității și tarifele de utilizare a rețelei de transport de gaze naturale și revenirea acestora la operatorii de stocare (a se vedea considerentele 20-22).

3.3. Funcționarea generală a mecanismului

(18) Mecanismul de reglementare a stocării gazelor naturale adoptat în Franța în 2017 se bazează pe trei principii.

(19) În primul rând, domeniul de aplicare a acestui mecanism corespunde infrastructurii subterane de stocare necesare pentru a garanta asigurarea aprovizionării pe teritoriul francez pe termen mediu și lung ([7]) („infrastructurile esențiale de stocare"). Lista acestor infrastructuri esențiale este prevăzută în Decretul PME. Acestea trebuie menținute în funcțiune de către operatorii care le exploatează ([8]).

(20) În al doilea rând, capacitatea infrastructurilor esențiale de stocare este licitată în condițiile stabilite de CRE ([9]). Licitațiile sunt deschise oricărui furnizor stabilit într-un stat membru al Uniunii sau într-un alt stat care deține o autorizație de furnizare pentru a interveni pe piața franceză de vânzare cu amănuntul sau angro. Începând din ianuarie 2018, 213 furnizori francezi sau străini dețineau o astfel de licență. Veniturile din licitații sunt colectate direct de către operatorii de depozitare.

([6]) Legea nr. 2017-1839 din 30 decembrie 2017 de încetare a activității de cercetare și exploatare a hidrocarburilor și de stabilire a unor dispoziții diverse în materie de energie și mediu.
([7]) Articolul L.421-3-1 din Codul energiei.
([8]) Articolul L.421-3-1 din Codul energiei.
([9]) Articolul L.421-5-1 din Codul energiei.

(21) În al treilea rând, operatorii infrastructurilor esențiale de stocare beneficiază de o garanție de acoperire a costurilor lor în măsura în care acestea corespund celor ale unui „operator eficient” ([10]). Ca atare, aceștia obțin un venit reglementat stabilit prin decizia CRE („venitul autorizat”). Dacă veniturile colectate direct de la clienții lor sunt mai mici decât veniturile autorizate, operatorii de stocare primesc o compensație egală cu diferența dintre venitul lor autorizat și veniturile încasate (a se vedea considerentul 89). Această compensație este suportată de distribuitorii de gaze naturale pe baza portofoliului lor de clienți care nu sunt întreruptibili și care nu au declarat reducerea debitului fără risc racordați la rețeaua publică de distribuție a gazelor naturale (a se vedea considerentele 104 și 105). Compensația este colectată de operatorul rețelei de transport în baza unui termen specific în cadrul tarifului de utilizare a rețelei de transport (tariful „ATRT”) și este apoi returnată operatorilor de stocare.

(22) Pe de altă parte, în cazul în care veniturile operatorilor de stocare depășesc veniturile autorizate, operatorii de stocare trebuie să ramburseze surplusul prin tariful de utilizare a rețelei de transport (a se vedea considerentul 90).

3.4. **Domeniul de aplicare a mecanismului de reglementare**

(23) Potrivit explicațiilor furnizate de autoritățile franceze, metoda de identificare a infrastructurilor esențiale de stocare constă în stabilirea, pe de o parte, a infrastructurilor necesare pentru a asigura capacitatea rețelei de a satisface cererea și, pe de altă parte, a infrastructurilor necesare pentru furnizarea serviciului de transport în rețeaua de transport de gaze naturale.

3.4.1. *Infrastructura necesară pentru a asigura capacitatea rețelei de a satisface cererea în cazul unui vârf de frig*

(24) Nivelul preconizat de securitate a aprovizionării cu gaze naturale este prevăzut la articolul R. 121-4 din Codul energiei. Scopul este de a asigura aprovizionarea tuturor consumatorilor care nu au acceptat prin contract o livrare care ar putea întrerupe aprovizionarea în condiții meteorologice deosebit de reci, așa cum se produce statistic o dată la cincizeci de ani.

(25) Identificarea infrastructurii necesare pentru a asigura capacitatea rețelei de a satisface cererea se bazează pe activitatea desfășurată de operatorii de sisteme de transport, care compară cererea de gaze naturale la vârf de frig cuprinse între o zi și treizeci de zile și capacitatea de aprovizionare cu gaze naturale, în special prin interconexiunile și terminalele de gaz natural lichefiat („GNL”).

3.4.1.1. Cererea estimată de gaze naturale

(26) În primul rând, autoritățile franceze au examinat cinci scenarii privind evoluția preconizată a consumului de gaze naturale în următorii zece ani, cu excepția producției de energie electrică. Ratele de reducere preconizate variază între – 2 % și – 18 % în comparație cu anul de referință 2012. În cele din urmă, autoritățile franceze au estimat o reducere cu 2 % a consumului de gaze naturale, cu excepția producției de energie electrică.

(27) În al doilea rând, consumul zilnic mediu de gaze naturale, excluzând producția de energie electrică, la un vârf de frig a fost estimat la aproximativ 3 640 GWh/zi în 2025, excluzând consumul de gaze naturale cu putere calorică redusă („gazul B”). În plus, consumul de gaze naturale pentru producția de energie electrică la un vârf de frig a fost estimat la 310 GWh/zi.

(28) Autoritățile franceze au luat în considerare, de asemenea, cota întreruptibilă a cererii de gaze naturale, și anume consumatorii care au încheiat un contract de întrerupere cu operatorul de rețea la care este racordat. În acest sens, la momentul punerii în aplicare a mecanismului de reglementare, erau încă în curs de stabilire dispozitive de întrerupere pentru condiții de vârf de frig. Autoritățile franceze și-au păstrat un potențial de întrerupere de 138 GWh/zi.

(29) Autoritățile franceze au afirmat că reducerea debitului („*délestage*”) este o măsură de ultimă instanță în cazul unei crize a aprovizionării, și nu un mecanism de flexibilitate. Din acest motiv, reducerea debitului nu a fost luată în considerare la estimarea cererii de gaze naturale în perioadele de vârf de frig.

([10]) Articolul L.452-1 din Codul energiei.

(30) În plus, s-a luat în considerare faptul că nivelul mediul al consumului la un vârf de frig de scurtă durată este mai mare decât nivelul mediul al consumului la un vârf de frig de lungă durată.

(31) În cele din urmă, autoritățile franceze au luat în considerare reducerea treptată a utilizării gazului B, în contextul unui program de conversie, în favoarea gazului natural cu putere calorifică superioară („gaz H"), care reprezintă în prezent 90 % din gazele naturale consumate în Franța. Operațiunea de conversie începe în 2018 și se finalizează cel târziu până în 2028. Autoritățile franceze estimează că cererea de gaz B transformat în gaz H va fi de 180 GWh/zi în 2025.

(32) Din cele de mai sus rezultă că autoritățile franceze au estimat cererea totală de gaze naturale la un vârf de frig de patru zile în 2025 la aproximativ 4 000 GWh/zi.

3.4.1.2. Estimarea capacității de aprovizionare cu gaze naturale

(33) În ceea ce privește capacitatea de aprovizionare cu gaze naturale, autoritățile franceze au făcut estimări luând în considerare interconexiunile, aprovizionarea cu GNL prin intermediul terminalelor de metan și performanța stocurilor de gaze naturale.

(34) În primul rând, pentru interconexiuni, estimările capacității ferme, pe baza ipotezei unei utilizări de 100 % a capacităților ferme de interconectare de gaz H, se ridică la 1 780 GWh/zi în sensul importurilor și la 425 GWh/zi în sensul exporturilor ([11]). Importurile nete de gaze H prin gazoducte sunt estimate la 1 355 GWh/zi.

(35) Autoritățile franceze au indicat că ar avea un cost semnificativ ([12]) consolidarea rețelei de gaze și a interconexiunilor, în special în ceea ce privește utilizarea infrastructurilor de stocare existente. În orice caz, acest tip de infrastructură nu ar fi disponibil pe termen mediu din cauza perioadelor lungi de construcție.

(36) În al doilea rând, în ceea ce privește aprovizionarea cu GNL, cele patru terminale de metan franceze au o capacitate totală de emisie către rețea de 1 160 GWh/j ([13]). Dar aceste capacități pot fi mobilizate numai dacă GNL este disponibil în rezervoarele terminalelor de metan. Autoritățile franceze au considerat că, pentru un risc precum un vârf de frig care ar dura mai puțin de zece zile, numai stocul de rezervoare GNL putea fi eliberat. Pe de altă parte, după mai mult de zece zile, ar putea fi livrate încărcăturile GNL, iar terminalele de metan ar putea fi utilizate la capacitate maximă. Au fost alese două scenarii în funcție de nivelul mediu al stocului de GNL observat în rezervoare: Iarna cea mai nefavorabilă (scenariul 1) și iarna cea mai favorabilă (scenariul 2).

(37) Ambele scenarii corespund unui nivel de utilizare a terminalelor de metan mai mare decât nivelul mediu de utilizare în timpul iernii din 2011 până în 2018. În cele din urmă, Franța a pornit de la scenariul 1 și a estimat că potențialul terminalelor de metan este de 330 GWh/zi la un vârf rece de patru zile.

(38) Autoritățile franceze au indicat că terminalele de lichefiere existente funcționează la un nivel apropiat de capacitatea lor maximă pentru a-și recupera costurile semnificative de investiții. În plus, aproape toate încărcările de GNL fac obiectul unor contracte pe termen lung din cauza intensității capitalului acestor proiecte și, prin urmare, sunt deja vândute înainte de producerea lor. Pe de altă parte, costul mai scăzut al stocării gazelor naturale explică dezvoltarea redusă a stocării GNL la nivel mondial. Astfel, cantitățile de GNL disponibile pe termen scurt sunt reduse.

(39) În al treilea rând, în ceea ce privește performanța stocurilor subterane de gaze naturale, autoritățile franceze au explicat că exploatarea acviferelor, care reprezintă 90 % din infrastructurile de stocare din Franța, implică umplerea acestora la un nivel suficient de ridicat și golirea lor la un nivel suficient de scăzut în fiecare an. În plus, fluxul care poate fi eliminat din infrastructura de stocare scade odată cu scăderea stocului.

([11]) Datele privind capacitățile ferme de interconectare de gaz H sunt preluate din raportul Transmission Capacity Map 2017, al ENTSOG.

([12]) De exemplu, Franța a estimat costul construirii conductelor Arc Lyonnais, Eridan și Perche pentru a facilita transportul gazelor din nordul în sudul Franței la 1,6 miliarde EUR.

([13]) Astfel, capacitatea de emisie este împărțită între cele patru terminale: terminalul de la Montoir dispune de o capacitate de emisie de 400 GWh/zi, terminalul de metan de la Fos-Cavaou dispune de o capacitate de 205 GWh/zi, terminalul de metan de la Fos-Tonkin dispune de o capacitate de emisie de 205 Gwh/zi, și terminalul de metan de la Dunkerque are o capacitate de emisie de 520 GWh/j. Dacă se folosește interconexiunea de la Dunkerque la capacitate maximă, capacitate de injectare a terminalului de metan de la Dunkerque către rețeaua franceză de gaz natural este limitată la 350 GWh/j din cauza unui blocaj în rețeaua de transport.

(40) În măsura în care, pe de o parte, în timpul celor nouă ierni care au precedat analiza Franței, procentul mediu de umplere a infrastructurilor de stocare era de 42 % la 1 februarie și, pe de altă parte, 85 % din vârfurile de frig observate în ultimii 70 ani au început înainte de 5 februarie, autoritățile franceze au presupus că un debit de transfer combinat cu o umplere de 45 % din volumul util este disponibil pe fiecare infrastructură de stocare la începutul unui vârf de frig.

(41) În plus, autoritățile franceze au luat în considerare stocul de urgență pe care operatorii rețelei de transport de gaze naturale trebuie să îl constituie pentru a asigura furnizarea de servicii sociale esențiale în ultimă instanță în cazul unei deficiențe din partea furnizorului lor, adică un debit de transfer de 124 GWh/zi pentru umplerea la 45 % din volum util.

(42) Pe baza tuturor acestor ipoteze, autoritățile franceze au identificat, pentru perioada 2019-2025, o cerință anuală de infrastructuri de stocare de 138,5 TWh și un debit de transfer de 2 376 GWh/zi pentru umplerea la 45 % din volumul util, pentru a asigura capacitatea rețelei de a satisface cererea la un vârf de frig ([14]).

3.4.2. *Infrastructura necesară pentru a asigura serviciul de transport pe rețeaua de transport al gazelor naturale*

(43) Autoritățile franceze au identificat, de asemenea, infrastructura de stocare necesară pentru a asigura aprovizionarea întregului teritoriu, având în vedere capacitatea de transport a rețelei de transport al gazelor naturale. În acest scop, aceștia au examinat diferitele situații de congestie a sistemului de transport.

(44) Operatorii rețelei de transport („ORT”) au identificat scenariul cel mai probabil al congestionării, care corespunde situației de la momentul respectiv, într-un context de piață în care furnizorii încearcă să maximizeze importurile de gaze naturale din Norvegia și Rusia, potrivit autorităților franceze, care sunt în prezent cele mai competitive surse de gaze naturale din Europa, și să reducă importurile de gaz natural lichefiat pentru care se pot obține evaluări mai mari în Asia. În această situație, este probabil să se respecte patru limite operaționale principale (a se vedea imaginea 1 de mai jos).

Imaginea 1: Principalele limitări operaționale care pot fi observate în rețeaua de transport atunci când furnizorii încearcă să maximizeze injecțiile de gaze naturale din nord-estul Franței

([14]) Decretul nr. 2020-456 al PME.

(45) Metodologia ține seama de faptul că furnizorii de gaze naturale au nevoie de stocuri de GNL pentru a putea satisface cererea consumatorilor, dar furnizorii nu au nicio constrângere în ceea ce privește distribuția stocurilor de GNL între cele patru terminale de metan din Franța.

(46) În cazul în care se ajunge la această constrângere, se presupune că operatorii de transport și de sistem utilizează inițial capacitatea întreruptibilă a interconexiunilor pentru a aborda congestia. Atunci când congestia persistă, se observă cantitatea de gaze naturale care ar trebui să fie eliminată din infrastructura de stocare subterană din aval de frontul congestiei.

(47) Această activitate permite stabilirea stocurilor subterane de gaze naturale necesare în aval de fiecare front de congestie pentru a putea furniza serviciul de transport în rețeaua de transport al gazelor naturale.

(48) Aplicarea acestei metode pentru iarna 2018-2019, pentru principalele fronturi de blocaj ce pot fi observate atunci când furnizorii încearcă să maximizeze injecțiile de gaze naturale din nord-estul Franței, conduce la o estimare a necesarului de stocare subterană cu volume utile cumulate de cel puțin:

— 16 TWh în aval față de frontul de blocaj NS4 (infrastructurile de stocare de la Izaute, Lussagnet și Manosque);

— 54 TWh în aval față de frontul de blocaj NS3 (infrastructurile de stocare de la Cere-la-Ronde, Chemery, Izaute, Lussagnet și Manosque);

— 55 TWh în aval de frontul de congestie NS2 (infrastructura de stocare a Cere-la-Ronde, Chemery, Etrez, Izaute, Lussagnet, Manosque și Tersanne);

— 64 TWh în aval față de frontul de blocaj NS1 (infrastructurile de stocare de la Beynes, Cere-la-Ronde, Chemery, Etrez, Germigny-sous-Coulomb, Gournay-sur-Aronde, Izaute, Lussagnet, Manosque, Saint-Illiers-la-Ville și Tersanne).

3.4.3. *Lista infrastructurilor care se încadrează în perimetrul de reglementare*

(49) Autoritățile franceze au indicat că lucrările de identificare a infrastructurilor esențiale nu au putut fi finalizate suficient de devreme, având în vedere iarna 2018-2019. Din acest motiv, inițial, mecanismul de reglementare a fost aplicat pentru anul 2018-2019 ca măsură tranzitorie pentru întreaga infrastructură de stocare a gazelor naturale de pe teritoriul francez. Aceste infrastructuri au fost identificate de PME în 2016 ca fiind infrastructurile necesare pentru securitatea aprovizionării ([15]).

(50) Decretul din 26 decembrie 2018 ([16]) a eliminat ulterior de pe lista infrastructurilor necesare cele trei unități mai mici de la Storengy (Soings-en-Sologne, Saint-Clair-sur-Epte și Trois-Fontaines) și proiectele Lussagnet Faza 1 (Teréga) și Manosque 2 (Géométhane). Această infrastructură nu a mai fost utilizată de la introducerea accesului reglementat la depozitele de gaze naturale.

(51) În sfârșit, pentru perioada 2019-2023, Decretul nr. 2020-456 privind PME stabilește infrastructura de stocare subterană a gazelor naturale care trebuie să rămână operațională pentru a garanta securitatea aprovizionării pe termen mediu și lung. Acestea reprezintă un volum util de 138,5 TWh și o capacitate de așteptare de 2 376 GWh/zi pentru umplere corespunzând unui volum util de 45 %:

Infrastructură	Operator	Anul punerii în funcțiune	Mijloace de stocare
Beynes	Storengy	1956	Acvifer
Céré-la-Ronde	Storengy	1993	Acvifer
Cerville-Verlaine	Storengy	1970	Acvifer
Chemery	Storengy	1968	Acvifer
Etrez	Storengy	1980	Salin

([15]) Decretul nr. 2016-1442 al PME din 27 octombrie 2016.

([16]) Decretul nr. 2018-1248 din 26 decembrie 2018 privind infrastructurile de stocare a gazelor necesare pentru securitatea aprovizionării.

Germigny-sous-Coulomb	Storengy	1982	Acvifer
Gournay	Storengy	1976	Acvifer
Lussagnet/Izaute	Teréga	1957	Acvifer
Manosque	Géométhane	1993	Salin
Saint-Illiers-la-Ville	Storengy	1965	Acvifer
Tersanne/Hauterives	Storengy	1970	Salin

Tabelul 1: Instalațiile de depozitare a gazelor naturale vor rămâne în funcțiune până în 2023

(52) PME preconizează, pentru perioada 2024-2028, o scădere a nevoilor de stocare. Lista infrastructurilor de stocare ar putea fi redusă de la o capacitate de transfer de cel puțin 140 GWh/zi la 45 % volum util până în 2026. Având în vedere incertitudinile privind volumele necesare pentru securitatea aprovizionării după 2026, aceste volume ar trebui confirmate în 2023 și stabilite în următoarea PME.

3.5. **Licitarea capacității de stocare**

(53) Potrivit articolului L.421-5-1 din Codul energiei, capacitățile de stocare reglementate sunt licitate în condițiile prevăzute de CRE. În special, potrivit deciziei CRE din 22 februarie 2018, licitațiile se desfășoară cu un preț de rezervă zero ([17]).

(54) Rezultatele primei licitații au fost următoarele:

Perioada de stocare	Veniturile (milioane de euro)	Prețul mediu al licitației (euro/MWh)
2018-2019	68,4	0,53
2019-2020	233,6	1,80
2020-2021	504,6	3,85

Tabelul 2: Rezultatele licitațiilor și veniturile din vânzări suplimentare în cursul anului

3.6. **Acoperirea venitului autorizat al operatorilor de stocare, astfel cum este definit de CRE**

(55) Potrivit articolului L.452-1 din Codul energiei, „tarifele pentru utilizarea rețelelor de transport […] sunt stabilite în mod transparent și nediscriminatoriu pentru a acoperi toate costurile suportate de operatorii de transport și de sistem și de operatorii de infrastructură de depozitare menționați la articolul L. 421-3-1, în măsura în care aceste costuri corespund celor ale operatorilor eficienți”.

(56) În plus, același articol prevede că aceste costuri „țin seama de caracteristicile serviciului furnizat și de costurile aferente acestui serviciu” și că, în cazul operatorilor de depozitare, acestea includ printre altele „o rentabilitate normală a capitalului investit”.

(57) Articolul L.452-2 din Codul energiei împuternicește CRE să stabilească „metodele utilizate pentru stabilirea tarifelor pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale” și să solicite operatorilor de stocare să îi furnizeze informațiile, în special contabile și financiare, necesare pentru stabilirea acestor tarife.

(58) Din aceste dispoziții rezultă că legea împuternicește CRE să stabilească veniturile autorizate ale operatorilor de stocare astfel încât să acopere costurile unui „operator eficient” și să asigure o rentabilitate normală a capitalului investit.

([17]) Rezoluția nr. 2018-039 din 22 februarie 2018 privind modalitățile de comercializare a capacităților de stocare în contextul punerii în aplicare a accesului reglementat al terților la depozitarea subterană a gazelor naturale în Franța.

(59) CRE a stabilit veniturile provizorii permise prin deliberare, inițial, pentru o perioadă de reglementare de doi ani. Acest prim tarif de stocare a fost valabil în 2018 și 2019 (ATS 1) ([18]). CRE a armonizat apoi cadrul de reglementare pentru operatorii de stocare cu cel al altor tarife de infrastructură. Al doilea tarif de stocare (ATS 2) se aplică din 2020 pentru o perioadă de 4 ani ([19]).

(60) Abordarea generală privind stabilirea veniturilor autorizate estimate rămâne neschimbată pentru diferitele tarife de depozitare. Veniturile autorizate ale operatorilor de stocare au fost stabilite *ex ante* de CRE pe baza previziunilor transmise de operatori, care sunt ulterior ajustate prin regularizare în anul următor și prin audituri *ex post*. Costurile operatorilor de depozitare sunt luate în considerare de CRE în măsura în care sunt considerate eficiente.

(61) Cu toate acestea, având în vedere termenele deosebit de scurte pentru punerea în aplicare a reformei, s-a aplicat un cadru simplificat pentru anii 2018 și 2019. Pentru primul exercițiu financiar, CRE a adoptat un cadru tarifar în care diferențele dintre estimare și rezultat pentru toate cheltuielile și încasările au fost regularizate *a posteriori*. Acest mecanism garantează un nivel tarifar care este, în cele din urmă, strict egal cu cheltuielile și veniturile reale ale operatorului. Pentru perioada 2020-2023, CRE a dorit să extindă principiile reglementării stimulentelor la infrastructurile de stocare și, la finalul analizelor sale, a adoptat o traiectorie controlată a cheltuielilor operatorilor, într-un context marcat de tendința în scădere a consumului de gaze naturale.

(62) Conform metodei stabilite de CRE, venitul autorizat estimat este egal cu suma cheltuielilor nete de exploatare estimate („CNE”), a cerințelor standard de capital estimate („CSC”) și a lichidării soldului contului de regularizare a cheltuielilor și veniturilor pentru anul precedent („CRCV”).

Venit autorizat = CNE + CSC+ CRCV

(63) Numai activitățile care intră în domeniul de aplicare al regulamentului sunt luate în considerare la calcularea acestor componente.

3.6.1. *Cheltuieli nete de exploatare*

(64) Cheltuielile nete de exploatare corespund costurilor brute de exploatare (cheltuieli cu energia, consum extern, costuri cu personalul, impozite și taxe) ale unui „operator eficient” după deducerea veniturilor din exploatare ale operatorului (în special producția capitalizată, produsele extrateritoriale, câștigurile sau pierderile din achiziționarea și vânzarea de gaze naturale stocate).

(65) Având în vedere termenele scurte pentru punerea în aplicare a reformei, pentru perioada 2018-2019, CRE nu a putut stabili dacă costurile operatorilor corespund costurilor unui „operator eficient”. În consecință, costurile luate în considerare în această perioadă corespund în cele din urmă costurilor reale suportate de operatorii de stocare, validate de CRE. Pentru tariful ATS 2, CRE a pus în aplicare un mecanism de reglementare a costurilor nete de exploatare, cu excepția anumitor elemente predefinite. Astfel, cu câteva excepții, orice abatere de la traiectoria costurilor de exploatare stabilită pentru perioada ATS 2 va fi suportată de operator sau în beneficiul acestuia.

3.6.2. *Cerințe standard de capital*

(66) CSC includ amortizarea și rentabilitatea capitalului fix. Astfel, CSC corespund sumei dintre amortizarea bazei de active reglementate („BAR”), rentabilitatea capitalului fix calculată pe baza costului mediu ponderat al capitalului („CMPC”) pentru BAR pus deja în funcțiune și costul datoriei pentru activele fixe circulante („AFC”).

CCN = Amortizarea BAR + BAR x CMPC + AFC x costul datoriei

(67) CRE a confirmat că această metodologie corespunde practicii de reglementare în ceea ce privește instalațiile reglementate pe piețele gazelor naturale și energiei electrice din Franța și Europa de Vest ([20]).

([18]) Decizia CRE nr. 2018-068 din 22 martie 2018 privind tariful pentru utilizarea infrastructurilor subterane de stocare a gazelor naturale ale societăților Storengy, TIGF și Géométhane din 2018.

([19]) Decizia CRE nr. 2020-011 din 23 ianuarie 2020 privind tariful pentru utilizarea infrastructurilor subterane de stocare a gazelor naturale ale societăților Storengy, Teréga și Géométhane.

([20]) CRE își bazează această comparație pe studiul „Metodologiile și parametrii utilizați pentru a determina veniturile alocate sau țintă ale operatorilor de sisteme de transport de gaze (OST)”, realizat de Economic Consulting Associates (ECA) pentru Agenția Europeană de Cooperare în Materie de Reglementare (ACER).

(68) Pentru a defini nivelul inițial al BAR la 1 ianuarie 2018 („BAR inițial" sau „BAR de deschidere"), CRE utilizează metoda „costurilor economice curente" ([21]). Aceasta constă în calcularea valorii economice nete a activelor (i) pe baza valorii contabile brute a activelor incluse în conturile operatorilor (costurile istorice de construcție), (ii) actualizate în funcție de inflație, apoi (iii) depreciate pe durata de viață economică a activelor.

(69) În fiecare an, raportul anual de activitate evoluează în funcție de:

— amortizarea, bazată pe durata de viață economică a activelor, dedusă din BAR;

— noi investiții puse în funcțiune care sporesc BAR;

— după caz, activele dezmembrate înainte de amortizarea lor totală, ceea ce reduce BAR;

— reevaluarea activelor inflaționiste (indicele prețurilor de consum, exclusiv tutunul).

(70) CRE consideră că cea mai reprezentativă măsură a valorii inițiale a investițiilor realizate de operatori este valoarea brută a activelor înregistrate în conturile societății. Potrivit CRE, această valoare, auditată de auditori în cadrul auditului lor anual, este documentată și obiectivă. Această metodă este identică cu cea aplicată în 2002, când operatorii de sisteme de transport al gazelor naturale au intrat în vigoare, și este utilizată și pentru terminalele de metan reglementate din Franța.

(71) CRE nu a luat în considerare valoarea „nouă" a activelor, ci o valoare amortizată, corespunzătoare deprecierii înregistrate de operatorii de stocare înainte de 2018, pentru a nu obliga comunitatea să suporte din nou o taxă deja plătită în trecut sau deprecierea activelor deja luate în considerare.

(72) Pentru majoritatea activelor, perioadele de amortizare aplicate de operatori în conturile lor istorice și perioadele de amortizare solicitate de operatori în dosarele lor tarifare sunt similare. În plus, acestea corespund datelor standard sectoriale care pot fi observate în alte țări.

(73) În schimb, în ceea ce privește rezerva de gaz ([22]), CRE a respins cererea operatorilor de a lua în considerare o perioadă uniformă de amortizare de 250 de ani. De fapt, CRE a luat în considerare faptul că rezerva de gaz, spre deosebire de celelalte active ale operatorilor, a fost amortizată de operatori pe perioade care variau de la un operator la altul și în timp (de la 25 la 250 ani). În consecință, CRE a utilizat, pentru a stabili BAR inițială a operatorilor de depozite, un grad de amortizare a rezervei de gaz în concordanță cu nivelul amortizării contabile înregistrate la fiecare dintre cei trei operatori. Pentru viitor, Comisia a stabilit perioada de amortizare a rezervei de gaz la 75 de ani, ceea ce corespunde a trei reînnoiri ale concesiunii de exploatare a cavității subterane de 25 de ani.

(74) Duratele de viață economică utilizate de CRE pentru diferitele clase de active ale operatorilor sunt următoarele:

Clase de active	Durate standard de viață
Rezervă de gaz	75 de ani
Puțuri, cavități, colectare	50 de ani
Instalații de tratare, comprimare, livrare, contorizare	20-30 de ani
Bunuri imobile și clădiri	30 de ani
Diverse echipamente	10-15 ani
Software, hardware de mici dimensiuni	5 ani

Tabelul 3: Perioada de amortizare reținută pe clase de active

([21]) Această metodă decurge din Legea finanțelor rectificativă din 28 decembrie 2001, care a înființat un comitet special (Comisia Houri) pentru a stabili prețul la care rețelele de transport de gaze naturale sunt cesionate de stat. De asemenea, a fost utilizată o metodă comparabilă pentru evaluarea activelor terminalelor de metan și ale operatorilor de distribuție a gazelor naturale.

([22]) „Rezerva de gaz" înseamnă gazul injectat permanent în rezervoarele subterane, care este esențial pentru funcționarea instalațiilor de stocare deoarece este necesar să se mențină o presiune minimă de stocare care să permită furnizarea volumului util cu profilul de transfer necesar (Rezoluția CRE nr. 2018-068 menționată mai sus).

(75) În plus, în 2017, CRE a solicitat consultantului extern […] să efectueze un audit privind solicitarea BAR inițială a operatorilor de stocare. Pentru Storengy, rezultatul calculului este de [3-5 miliarde de euro].

(76) În cazul Teréga, un studiu suplimentar efectuat de consultantul PwC pe baza unei abordări *discounted cash-flow* estimează BAR între [1 și 2 miliarde de euro].

(77) Astfel, pentru punerea în aplicare a mecanismului de reglementare, CRE a revizuit BAR inițiale solicitate de operatorii de stocare pentru a lua în considerare evaluarea economică independentă a valorii de piață a activelor. Prin urmare, CRE a adoptat următoarele BAR inițiale:

La data de 1.1.2018	Storengy (miliarde de euro)	Teréga (miliarde de euro)	Géométhane (miliarde de euro)
Solicitarea operatorului	4,0	1,37	0,20
Bară fixată de CRE	3,5	1,15	0,19

Tabelul 4: BAR inițial al operatorilor de depozitare la momentul intrării în vigoare a regulamentului

(78) În ceea ce privește rata rentabilității capitalului, CRE a utilizat metoda WACC pentru a permite operatorului să finanțeze cheltuielile cu dobânzile și să obțină o rentabilitate a capitalurilor proprii comparabilă cu cea pe care ar putea să o obțină pentru investițiile cu niveluri de risc comparabile. CRE a indicat că WACC este o metodă utilizată în mod obișnuit de autoritățile europene de reglementare pentru a determina rata de remunerare a activelor infrastructurii reglementate.

(79) Pe baza studiilor economice și a lucrărilor consultanților externi ([23]), CRE a stabilit CMPC la 5,75 % pentru anii 2018 și 2019. Pentru perioada 2020-2023, CRE a selectat un CMPC de 4,75 %. Metoda utilizată pentru stabilirea CMPC pentru ATS 2 este neschimbată față de cea utilizată pentru ATS 1. Acest lucru este justificat de costurile de finanțare mai mici, de reducerea planificată a impozitului pe profit și de o creștere a valorii beta a activelor. Această creștere a valorii beta a activelor reflectă luarea în considerare a riscului financiar, în special a costurilor irecuperabile ale tranziției energetice către acționarii societăților de infrastructuri de gaze naturale.

(80) În absența unui operator de stocare comparabil cotat la bursă, CRE a considerat CMPC al ORT din sectorul gazelor naturale ca rată de referință, majorând-o cu o primă specifică de risc pentru stocare. Această primă este stabilită la 50 de puncte de bază din cauza concentrării instalațiilor de stocare, a riscului geologic al subsolurilor și a riscului de substituibilitate cu terminalele de metan, precum și a interconexiunilor cu străinătatea.

(81) CRE a afirmat, de asemenea, că această rată de remunerare este mai mică decât cea acordată operatorilor reglementați de terminale de metan (7,25 %, la intrarea în vigoare a măsurii), a căror activitate este mai riscantă din punct de vedere comercial, în special din cauza coexistenței unor terminale de metan reglementate și nereglementate și a unui număr mai mic de clienți. În plus, CRE a citat exemplul ratei de remunerare de 6,5 % utilizată de autoritatea italiană de reglementare pentru stocarea gazelor naturale.

3.6.3. *Investiții*

(82) În fiecare an, conform articolului L.421-7-1 din Codul energiei, operatorii de stocare subterană a gazelor naturale prezintă CRE spre aprobare programul lor anual de investiții. În acest context, CRE „se asigură că se fac investițiile necesare pentru dezvoltarea corespunzătoare a instalațiilor de stocare și pentru accesul transparent și nediscriminatoriu la acestea”.

(83) În al doilea tarif de depozitare, CRE a introdus un stimulent pentru controlul costurilor pentru diferite categorii de investiții.

([23]) În special, raportul cabinetului Compass Lexecon din 20 martie 2017 recomanda stabilirea CMPC între 4,2 și 5,8 %.

3.6.4. *Contul de regularizare a cheltuielilor și veniturilor*

(84) Venitul autorizat este stabilit de CRE pe baza previziunilor operatorilor privind cheltuielile și veniturile pentru anul următor. CRCP a fost introdus pentru a lua în considerare diferența dintre cheltuielile sau veniturile estimate și cheltuielile sau veniturile realizate efectiv, pe un anumit număr de elemente predefinite. Prin urmare, CRCP protejează operatorii de variația anumitor elemente de cheltuieli sau venituri. CRCP este utilizat, de asemenea, pentru plata stimulentelor financiare care rezultă din aplicarea mecanismelor de reglementare a stimulentelor și pentru luarea în considerare a eventualelor câștiguri din cesiune sau cheltuieli irecuperabile, odată ce au fost validate de CRE.

(85) Pentru tariful ATS 1, în primul exercițiu financiar de stocare reglementată, CRE a adoptat un cadru tarifar în baza căruia diferențele dintre totalul cheltuielilor și veniturilor estimate și toate cheltuielile și veniturile realizate au fost regularizate *a posteriori*. Prin urmare, tariful a fost „100 % CRCP” și nu au fost stimulate elemente de cheltuieli sau venituri.

(86) Pentru ATS 2, CRE aplică un perimetru CRCP în conformitate cu cadrul general al tuturor tarifelor pentru rețelele de energie electrică și infrastructuri de gaze naturale. Astfel, numai anumite elemente predefinite sunt acoperite *a posteriori* de diferențele dintre estimare și realizare prin CRCP. Aceste elemente care fac obiectul CRCP se referă în special la cheltuielile de investiții sau la veniturile din comercializare. În schimb, aproape toate cheltuielile de exploatare fac obiectul unui stimulent, care poate fi total (100 % din diferențele dintre estimare și realizare sunt pe cheltuiala sau în beneficiul operațiunii) sau parțial (de exemplu, cheltuielile de energie pentru care stimulentul este de 20 %, 80 % din diferențe fiind la CRCP).

3.7. **Beneficiari**

(87) Beneficiarii măsurii reprezintă operatorii infrastructurilor de stocare a gazelor naturale, care intră în domeniul de aplicare al mecanismului de reglementare. De la intrarea în vigoare a măsurii, aceștia sunt Storengy, Teréga și Géométhane.

3.8. **Finanțarea măsurii prin tarife de utilizare a rețelei de transport**

(88) Finanțarea veniturilor autorizate ale operatorilor de stocare provine, pe de o parte, din încasările colectate direct de operatorii de stocare și, pe de altă parte, în cazul în care aceste venituri sunt mai mici decât venitul autorizat, din compensația pentru stocare egală cu diferența dintre venitul autorizat și încasările colectate direct.

Compensație = venit autorizat – încasările colectate direct

(89) Încasările colectate direct de operatori provin în principal din licitații, dar și din eventualele contracte istorice pe termen lung și servicii suplimentare.

(90) Compensația pentru stocare este recuperată de către ORT de la transportatorii de gaze naturale cu un termen specific, „termenul de stocare”, în cadrul tarifului de utilizare a rețelei de transport (tariful ATRT), în condițiile stabilite de CRE (a se vedea considerentul 21).

(91) Cu titlu preliminar, trebuie precizat că, în Franța, există doi ORT, și anume doi titulari ai unei autorizații de exploatare a conductelor de transport de gaze naturale conform articolului L.431-1 din Codul energiei: GRTgaz și Teréga (fostă TIGF).

(92) GRTgaz este o societate pe acțiuni deținută în proporție de 75 % de ENGIE și în proporție de 25 % de Société d'Infrastructures Gazière. GRTgaz, controlată direct de ENGIE, este independentă de alte părți ale societății sale integrate pe verticală (Grupul ENGIE) în conformitate cu modelul ORT independent, asigurând separarea efectivă a activităților ORT de activitățile de producție sau furnizare ([24]).

([24]) Rezoluția CRE din 26 ianuarie 2012 privind decizia de certificare a societății GRTgaz; Rezoluția nr. 2019-135 a CRE din 25 iunie 2019 privind menținerea certificării societății Teréga în urma a trei achiziții de acțiuni ale grupului Crédit Agricole în societățile producătoare de energie.

(93) Astfel cum se descrie în considerentul 9, Teréga este deținută în proporție de 40,5 % de Set, 31,5 % de GIC, 18 % de EDF Investissement și 10 % de Predica. Teréga îndeplinește, de asemenea, condițiile unui ORT independent ([25]).

3.8.1. *Stabilirea termenului de stocare în tarifele de utilizare a rețelelor de transport de către CRE*

(94) Potrivit articolului L.452-1 al șaselea paragraf din Codul energiei, „Tarifele pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale se recuperează de către operatorii acestor rețele. Operatorii rețelelor de transport plătesc operatorilor de stocare subterană de gaze naturale menționați la articolul L. 421-3-1 o parte din suma recuperată în conformitate cu modalitățile stabilite de Comisia de reglementare în domeniul energiei."

(95) Potrivit articolului L.452-2 din Codul energiei, „Metodele de stabilire a tarifelor pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale […] sunt stabilite de Comisia de reglementare în domeniul energiei".

(96) Pe baza acestor dispoziții, CRE a stabilit, prin Rezoluția nr. 2018-069 din 22 martie 2018 ([26]), modalitățile de calcul al termenului de stocare, aplicabile începând cu 1 aprilie 2018.

(97) Termenul de stocare plătit de fiecare distribuitor trebuie, potrivit CRE, să reflecte valoarea „securității aprovizionării", și anume remunerația pentru stocările care asigură cu prioritate furnizarea de gaze naturale clienților a căror alimentare nu poate fi întreruptă, în special clienții casnici.

3.8.2. *Plata termenului de stocare de către distribuitori și refacturarea către clienții finali*

(98) În ceea ce privește obligația de plată pentru stocarea de către distribuitori, CRE, prin rezoluția sa din 22 martie 2018, a introdus termenul de stocare în tarifele ATRT prin introducerea unor noi dispoziții în Rezoluția nr. 2018-022 din 7 februarie 2018 privind evoluția tarifului pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale ale GRTgaz și TIGF la 1 aprilie 2018.

(99) Din această modificare rezultă că „orice distribuitor căruia i se atribuie o capacitate fermă de livrare la cel puțin un Punct al Interface Transport Distribution (PITD) face obiectul unei clauze tarifare de stocare bazate pe modularea pe timp de iarnă a clienților săi, racordați la rețelele publice de distribuție a gazelor, în portofoliul său la data de 1 a fiecărei luni".

(100) Noțiunea de distribuitor înseamnă orice „persoană fizică sau juridică care încheie un contract cu un ORT pentru utilizarea rețelei de transport de gaze. Distribuitorul este, după caz, clientul eligibil, furnizorul sau reprezentantul lor autorizat." Un PITD este definit ca un „punct de interfață fizică sau fictivă între o rețea de transport și o rețea publică de distribuție".

(101) În plus, din prevederile articolului L.452-1 al șaselea paragraf din Codul energiei rezultă că ORT trebuie să perceapă tarife ATRT (a se vedea considerentul 94 „*se recuperează*").

(102) În ceea ce privește transferul termenului de stocare la utilizatorii finali, CRE a precizat că distribuitorii vor transfera termenul de stocare clienților finali care intră în baza de compensare în partea „Transport" a facturii lor. CRE nu are lista clienților în cauză.

([25]) Rezoluția CRE din 26 ianuarie 2012 privind decizia de certificare a TIGF; Rezoluția CRE din 4 februarie 2016 privind menținerea certificării societății TIGF în urma aderării societății Predica la capitalul TIGF Holding.

([26]) Rezoluția CRE nr. 2018-69 din 22 martie 2018 privind introducerea unui termen tarifar de stocare în tariful de utilizare a rețelelor de transport ale GRTgaz și TIGF.

(103) Mai precis, un astfel de transfer este obligatoriu numai în baza tarifelor reglementate pentru vânzarea gazelor naturale conform articolelor L.445-3 și R.445-3 din Codul energiei ([27]). În cazul ofertelor de pe piață, acest transfer este o alegere discreționară a furnizorului.

3.8.3. *Distribuția fondurilor colectate de ORT între operatorii de stocare, conform modalităților stabilite de CRE*

(104) În conformitate cu rezoluția CRE privind termenul de depozitare, odată colectate, veniturile din termenul de stocare sunt restituite de către ORT diferiților operatori de stocare în mod proporțional cu compensația care urmează să fie primită ([28]). Proporția alocată fiecărui operator corespunde raportului dintre compensația anuală estimată a operatorului și compensarea totală estimată a tuturor operatorilor de stocare reglementați, astfel cum a fost stabilită de CRE. Aceste fracțiuni sunt specificate anual în rezoluțiile CRE de modificare a termenului de stocare.

(105) În acest sens, în conformitate cu rezoluția CRE, ORT încheie un contract cu fiecare operator de stocare pentru a reglementa modalitățile de colectare și rambursare a compensațiilor, al căror cost este stabilit de CRE și acoperit de venitul autorizat al operatorilor. Pentru anul 2018, costul respectiv este de 130 000 de euro per ORT per operator de stocare ([29]).

3.9. **Buget**

(106) În fiecare an, valoarea totală a compensațiilor plătite operatorilor reglementați depinde de veniturile obținute din licitații și de venitul autorizat stabilit de CRE. Compensația plătită celor trei operatori de stocare reglementați s-a ridicat la 528 de milioane de euro în 2018, la 540 de milioane de euro în 2019 și la 251 de milioane de euro în 2020.

	2018 (milioane de euro)	**2019 (milioane de euro)**	**2020 (milioane de euro)**
Storengy	402	392	199
Teréga	101	113	25
Géométhane	26	36	28
Total	528	540	251

Tabelul 5: Bilanțul compensației pentru stocare pentru anii 2018, 2019 și 2020

3.10. **Durată**

(107) Dispozițiile Legii privind hidrocarburile referitoare la mecanismul de reglementare a operatorilor de stocare au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018. CRE a stabilit veniturile autorizate ale operatorilor de stocare începând cu 1 ianuarie 2018. În plus, primele licitații pentru capacitățile de stocare au avut loc în perioada 5-29 martie 2018 pentru perioada 2018-2019 și au fost organizate în perioada 2019-2020 și 2020-2021 (a se vedea tabelul 2 de la considerentul 54).

(108) În plus, depozitarea a fost introdusă în tariful ATRT de la 1 aprilie 2018. CRE a stabilit mai întâi venitul autorizat estimat pentru o perioadă de reglementare de doi ani ([30]). Ulterior, aceasta a armonizat cadrul de reglementare pentru operatorii de stocare cu cel al altor tarife de infrastructură. Acest al doilea tarif de stocare se aplică pentru perioada 2020-2023 ([31]).

([27]) Articolul L.445-3 din Codul energiei: „Tarifele reglementate pentru vânzarea gazelor naturale se stabilesc pe baza caracteristicilor intrinseci ale furnizărilor și costurilor asociate acestora. Toate aceste costuri sunt acoperite […].”
Articolul R.445-3 din Codul energiei: „Pentru fiecare furnizor se stabilește o formulă tarifară care să reflecte costul total al aprovizionării cu gaze naturale. Formula tarifară și costurile care nu sunt legate de aprovizionare permit stabilirea costului mediu de furnizare a gazelor naturale, pe baza cărora sunt stabilite tarifele reglementate de vânzare a acestora, în funcție de modalitățile de deservire a clienților respectivi.
Costurile care nu sunt legate de aprovizionare includ în special: […] 2° Costurile de utilizare a stocărilor de gaze naturale, după caz”.

([28]) Rezoluția nr. 2018-069, menționată mai sus, pp. 7-8.

([29]) Rezoluția nr. 2018-069 menționată mai sus.

([30]) Rezoluția nr. 2018-069 a CRE din 22 martie 2018, menționată mai sus.

([31]) Rezoluția nr. 2020-011 a CRE din 23 ianuarie 2020, menționată mai sus.

(109) În prezent, autoritățile franceze nu prevăd o dată de încheiere a mecanismului. În schimb, domeniul de aplicare al mecanismului a fost stabilit de ultima PME ([32]) până la revizuirea acesteia. Această revizuire a PME este prevăzută pentru 2023 și va avea loc cel târziu la 31 decembrie 2028.

3.11. **Angajamente**

(110) Autoritățile franceze au luat două angajamente. În primul rând, autoritățile franceze s-au angajat să prezinte Comisiei un raport înainte de sfârșitul anului 2024. Aspectele care urmează să fie abordate în prezentul raport sunt următoarele:

— informații privind punerea în aplicare a măsurii în perioada anterioară (2018-2023), în special rezultatele licitației în ceea ce privește volumele și prețurile, precum și cuantumurile remunerației primite per unitate;

— o prezentare generală actualizată a funcționării pieței gazelor naturale din Franța, în special elementele care justifică continuarea măsurii pentru perioada 2023-2028, inclusiv nivelul marjei, nivelul *spread*, investițiile în rețeaua de gaze naturale din Franța și din străinătate și investițiile în terminale de GNL;

— informații privind revizuirea PME în 2023 și posibilul impact al acesteia asupra domeniului de aplicare al măsurii;

— metoda de calcul al remunerației garantate în perioada de reglementare 2023-2028. În cazul unei modificări a metodei de calcul, Comisia ar dori informații cu privire la motivele modificării;

— datele privind impactul măsurii asupra concurenței, cu accent pe potențialele denaturări ale concurenței identificate în decizie, de exemplu impactul măsurii asupra instalațiilor de stocare a gazelor naturale din statele membre învecinate, asupra interconexiunilor și asupra terminalelor de metan din Franța. Aceste elemente ar trebui să fie susținute de date istorice privind utilizarea acestor active, precum și de modificări relevante ale regimului de reglementare în ceea ce privește depozitarea gazelor naturale în țările învecinate cu Franța. Impactul măsurii asupra comerțului cu amănuntul din Franța trebuie, de asemenea, evaluat și cuantificat.

(111) În al doilea rând, autoritățile franceze se angajează să publice următoarele informații pe un site internet cuprinzător dedicat ajutoarelor de stat în Franța ([33]) și pe *Transparency Award Module*: Un link către textul integral al mecanismului și modalitățile de punere în aplicare a acestuia; Identitatea beneficiarilor fluxurilor financiare; Forma fluxurilor financiare; Suma acordată fiecărui beneficiar; Data acordării ajutorului; Tipul de întreprindere (IMM/întreprindere mare), regiunea în care este stabilit beneficiarul și principalul sector economic în care își desfășoară activitatea beneficiarul.

3.12. **Motive pentru inițierea procedurii oficiale de investigare**

(112) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia consideră, cu titlu preliminar, că mecanismul de reglementare constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, care ar putea fi compatibil cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE. Cu toate acestea, în etapa procedurii oficiale de investigare, Comisia a exprimat îndoieli cu privire la proporționalitatea mecanismului de reglementare și la existența unor denaturări ale concurenței.

(113) Mai precis, Comisia constatase că, în vederea stabilirii veniturilor autorizate ale operatorilor de stocare, CRE permite operatorilor de stocare să obțină o rentabilitate a capitalului fix. Calculul acestei remunerații implică evaluarea valorii activelor reglementate. Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la procesul de evaluare economică independentă a valorii de piață a activelor la momentul punerii în aplicare de către CRE a mecanismului de reglementare, care ar fi putut pune sub semnul întrebării proporționalitatea măsurii.

(114) Pe de altă parte, având în vedere informațiile furnizate Comisiei în cadrul procedurii oficiale de investigare, Comisia nu putea exclude faptul că mecanismul a introdus denaturări ale concurenței. Aceste denaturări excesive ale concurenței ar fi existat între (i) furnizorii francezi de gaze naturale și alte state membre, (ii) între, pe de o parte, operatorii de stocare de gaze naturale și, pe de altă parte, operatorii de GNL și operatorii de interconexiuni și (iii) între operatorii francezi de stocare a gazelor naturale și cei din alte state membre.

([32]) Decretul nr. 2020-456 din 21 aprilie 2020, menționat mai sus.

([33]) http://www.europe-en-france.gouv.fr/Centre-de-ressources/Aides-d-etat/Regimes-d-aides.

4. **OBSERVAȚIILE FRANȚEI**

(115) Franța a transmis Comisiei observațiile sale și, în anexă, observațiile CRE. Prin urmare, se consideră că observațiile CRE fac parte integrantă din observațiile Franței.

(116) Franța consideră că îndoielile exprimate de Comisie cu privire la reforma stocării gazelor naturale sunt nefondate.

4.1. **Cu privire la existența ajutorului**

(117) Mai întâi, Franța contestă faptul că măsura în cauză implică resurse de stat. În plus, potrivit Franței, nu se poate considera că trecerea de la un regim negociat la un regim reglementat ar constitui un avantaj economic pentru operatorul obligat să facă acest lucru. De asemenea, aceasta contestă faptul că operatorii de interconexiuni și de terminale de metan sunt concurenți ai operatorilor de stocare.

(118) În continuare, în ceea ce privește finanțarea din resurse de stat, Franța contestă faptul că acoperirea unei părți din costurile operatorilor infrastructurilor esențiale de stocare a gazelor naturale are caracterul unei contribuții obligatorii. Tariful pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale este plătit de furnizorii de gaze naturale în schimbul serviciului de transport, serviciu cu un nivel ridicat de fiabilitate și cu o capacitate pe termen lung de a satisface o cerere rezonabilă ([34]).

(119) Franța precizează, de asemenea, că tariful de utilizare a rețelei de transport trebuie transferat asupra facturii consumatorului de gaze naturale numai pentru consumatorii care aleg să beneficieze de tarifele reglementate pentru vânzarea de gaze naturale. Potrivit Franței, ofertele la tariful de vânzare reglementat reprezintă o mică parte din oferta de gaze naturale din Franța ([35]), cu atât mai mult cu cât tarifele reglementate pentru vânzarea gazelor naturale trebuie să înceteze în mai multe etape ([36]).

(120) În plus, în ceea ce privește avantajul conferit, Franța precizează, în primul rând, că stabilirea costului capitalului ia în considerare riscul mai scăzut pentru activitățile reglementate de o rentabilitate mai mică a capitalului în comparație cu activitățile nereglementate. În al doilea rând, Franța contestă faptul că veniturile încasate de un operator de stocare în cadrul regimului reglementat sunt în mod sistematic mai mari decât cele încasate de același operator în cadrul unui regim negociat ([37]). În plus, Franța subliniază că respectivul cadru de reglementare pus în aplicare începând cu 2018 este simetric: „compensația” ar putea fi inversată și plătită de operatorii de stocare în cazul în care veniturile din comercializare depășesc venitul autorizat stabilit de CRE. Astfel, modelul reglementat nu poate fi disociat de obligațiile și pierderea șanselor economice impuse operatorilor de stocare în cadrul acestui model reglementat.

(121) Deprecierea contabilă de 494 de milioane de euro, înregistrată de grupul ENGIE în ceea ce privește activitatea sa de stocare reglementată la câteva zile de la publicarea parametrilor adoptați de CRE pentru tariful de stocare, arată această pierdere în ceea ce privește așteptările privind câștigurile asociate condițiilor de piață favorabile. În cele din urmă, Franța subliniază că introducerea mecanismului de reglementare nu a condus la o creștere a veniturilor operatorilor francezi de stocare între 2017 și 2018, cu excepția Storengy. Franța precizează, de asemenea, că Storengy, cu marje comparabile, obține în cadrul reglementat un venit autorizat mai mic decât venitul obținut din comercializare în regim negociat.

(122) Franța consideră că nu este adecvat să se analizeze situația operatorilor de stocare situați în alte state membre atunci când se analizează caracterul selectiv al avantajului conferit. Aceasta citează Tribunalul și Curtea de Justiție, care au arătat că „condiția referitoare la selectivitate […] nu poate fi apreciată decât la nivelul unui singur stat membru” ([38]). În orice caz, Franța arată că operatorii de depozite din alte state membre nu se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă în raport cu obiectivul urmărit de măsura în cauză, și anume asigurarea securității aprovizionării cu gaze naturale în Franța.

([34]) În conformitate cu articolul 14 alineatul (4) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE.

([35]) Conform raportului intitulat „Observatorul pieței cu amănuntul din trimestrul 4 din 2019”, publicat de CRE la 31 decembrie 2019, 66 % din unitățile rezidențiale și nerezidențiale se află în oferte de piață, comparativ cu 34 % în ofertele de tarife de vânzare reglementate, iar 91 % din consumul de gaze naturale este asigurat prin oferte de piață, față de 9 % prin oferte tarifare de vânzare reglementate.

([36]) În conformitate cu articolul 63 din Legea nr. 2019-1147 din 8 noiembrie 2019 privind energia și clima.

([37]) Chiar dacă, între 2013 și 2017, veniturile din comercializare au fost scăzute, venitul total autorizat este semnificativ mai mic decât cifra de afaceri realizată de acești operatori în anii 2008-2012, în contextul unui *spread* ridicat.

([38]) Hotărârea din 7 noiembrie 2014, Banco Santander, T-399/11, EU:T:2014:938, punctul 75; hotărârea din 11 noiembrie 2004, Spania/Comisia, C-73/03, EU:C:2004:711, punctul 28.

(123) În ceea ce privește operatorii de interconexiuni, pe de o parte, și operatorii de terminale de metan, pe de altă parte, Franța subliniază că toți acești operatori sunt reglementați în Franța ([39]). Prin urmare, aceștia beneficiază de mecanisme de reglementare foarte asemănătoare cu cele utilizate pentru stocare, inclusiv de stabilirea de către autoritatea de reglementare a unui venit autorizat pentru a-și acoperi costurile. Prin urmare, Franța consideră că nu se poate contesta faptul că măsura în cauză nu le conferă un avantaj selectiv acestor operatori în raport cu operatorii de interconexiuni de gaz și de terminale de metan.

(124) În ceea ce privește efectul asupra concurenței și schimburilor comerciale dintre statele membre, Franța consideră că operatorii de interconexiuni și terminale de metan nu sunt în concurență cu operatorii de stocare (a se vedea, de asemenea, considerentul 133 și următoarele).

4.2. **Compatibilitatea măsurii în cauză cu piața internă**

4.2.1. *Proporționalitatea*

(125) Franța explică faptul că reglementarea bazată pe costurile operatorilor este o abordare larg răspândită în rândul autorităților europene de reglementare. Aceasta garantează că ambii operatori au suficiente venituri pentru a-și menține activitatea, iar consumatorii finali nu plătesc stocarea la un preț mai mare decât prețul serviciului furnizat. În schimb, Franța explică faptul că, în opinia sa, o metodă bazată pe nivelul *spreads* ar fi volatilă și ar putea, în funcție de evoluția prețurilor pieței pe termen scurt, să nu garanteze acoperirea costurilor operatorilor sau, dimpotrivă, să genereze profituri necuvenite.

(126) În scopul stabilirii nivelului tarifului de stocare, CRE a adoptat un regulament bazat pe acoperirea costurilor pe care operatorii le consideră eficiente. Astfel, acesta stabilește un venit autorizat pentru fiecare operator astfel încât să acopere costurile de exploatare, precum și amortizarea activelor și costului capitalului. Pentru a stabili nivelul inițial al BAR la 1 ianuarie 2018 pentru operatorii de depozitare, CRE a reevaluat valoarea contabilă brută a activelor operatorilor la 31 decembrie 2016 (a se vedea considerentul 55 și următoarele privind stabilirea veniturilor autorizate).

(127) În subsidiar, Franța furnizează elemente de analiză suplimentare pentru a demonstra că alte metode conduc la rezultate BAR conforme cu metoda CRE.

(128) Valoarea operatorilor de depozitare din conturile acționarilor lor este determinată în conformitate cu normele de contabilitate și pe baza perspectivelor de venituri preconizate din activitatea pe termen lung. Referitor la Storengy, CRE a utilizat o valoare inițială de 3,5 miliarde de euro, pentru evaluarea Storengy în conturile ENGIE la 31 decembrie 2016 de [3-5 miliarde de euro]. Referitor la Teréga, CRE a utilizat o valoare a BAR inițială de 1,156 de milioane de euro pentru o evaluare a perimetrului de stocare în conturile societății-mamă la 31 decembrie 2016 de aproximativ [1-2 miliarde de euro].

(129) Tranzacțiile recente contribuie, de asemenea, la clarificarea valorii întreprinderilor și a evaluării activităților de stocare în contextul tranzacțiilor. De exemplu, pe baza tranzacțiilor intervenite în capitalul Teréga din 2013 ([40]) și 2015 ([41]), valoarea activelor din perimetrul de stocare este estimată la [1-2 miliarde de euro].

(130) În plus, Franța menționează că și consultanții externi au lucrat la evaluarea BAR ale operatorilor. Pentru Storengy, calculul efectuat de consultant […] pentru CRE are drept rezultat [3-5 miliarde de euro]. Franța face referire, de asemenea, la studiul realizat de PwC, comandat de Teréga, care evaluează BAR în 2018 între [1 și 2 miliarde de euro].

(131) În cele din urmă, Franța consideră că o metodă alternativă de reconstituire a istoricului privind veniturile operatorului, pentru a stabili dacă acestea au permis acoperirea investițiilor din trecut, nu ar fi suficient de robustă pentru a determina valoarea BAR. O astfel de metodă ar implica reconstituirea, de la data primei puneri în funcțiune, a celor mai vechi active de stocare (la sfârșitul anilor 1950), a *free cash-flows* ale fiecărui operator care reprezintă numerarul disponibil al operatorului după finanțarea necesarului de capital de lucru, impozite și investiții, pentru a le compara cu valoarea brută a activelor.

([39]) Cu excepția Dunkerque LNG, care este exceptată.
([40]) Cumpărarea societății TIGF de către un consorțiu format din GIC, Set și EDF.
([41]) Preluarea acțiunilor societății Prédica în capitalul TIGF.

(132) Acest istoric pare deosebit de complex pentru a fi reconstituit, atât prin efortul exhaustiv de documentare necesar cât și prin evoluțiile organizaționale și de capital ale actualelor societăți de stocare: În primul rând, întrucât Storengy face parte dintr-un model integrat în cadrul Gaz de France/GDF Suez, reconstituirea istoricului implică în mod necesar ipoteze de delimitare a activității. Pe de altă parte, Terega a făcut obiectul unor cesionări succesive.

4.2.2. *Efecte negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale*

(133) În ceea ce privește denaturarea concurenței între furnizorii francezi și furnizorii din alte state membre care se abonează la capacități de stocare în Franța, se explică faptul că „naționalitatea" furnizorului nu are niciun impact. Licitațiile publice sunt deschise tuturor operatorilor care dețin o autorizație de furnizare a gazelor naturale. Această autorizație de furnizare nu este limitată doar la furnizorii francezi și poate fi obținută de orice persoană stabilită pe teritoriul unui stat membru al Uniunii ([42]). În al doilea rând, autoritățile franceze subliniază că, pentru același serviciu de transport, se aplică același tarif pentru utilizarea rețelelor de transport de gaze naturale furnizorilor francezi și furnizorilor din alte state membre.

(134) În plus, potrivit Franței, stocarea nu este în concurență cu interconexiunile și terminalele de metan. Franța precizează, mai întâi, că Comisia nu a evaluat niciodată existența unei piețe unice care cuprinde stocarea gazelor naturale, infrastructurile de regazificare și interconexiunile. În plus, Franța subliniază că, în analiza capacității rețelei de gaze de a satisface o cerere rezonabilă, infrastructurile esențiale de stocare a gazelor naturale sunt complementare utilizării depline a interconexiunilor și utilizării depline a capacităților terminalelor de metan, la nivelul stocurilor de gaze naturale lichefiate disponibile.

(135) În plus, Franța precizează că, în mai multe rânduri, Comisia a recunoscut existența unei piețe separate pentru stocarea subterană a gazelor naturale, atât în Franța ([43]), cât și în alte state membre ([44]). Având în vedere rezultatele unei cercetări de piață privind o operațiune pe teritoriul francez, Comisia a constatat că nu există substituibilitate între stocare și alte forme de flexibilitate ([45]). Franța remarcă, de asemenea, că, în două decizii, Comisia a considerat că piața de stocare a gazelor naturale avea o dimensiune regională sau chiar națională ([46]).

(136) Franța consideră că fiecare instrument de flexibilitate are propriile funcționalități și caracteristici, care împiedică substituirea cu alte instrumente de flexibilitate. Interconexiunile permit aprovizionarea cu gaze naturale a teritoriului. În lipsa stocării, interconexiunile ar trebui să fie dimensionate pentru a putea garanta aprovizionarea cu gaze naturale a teritoriului francez în perioada de vârf de consum. O astfel de dimensionare ar fi, prin urmare, ineficientă. În plus, UE are ca obiectiv reducerea consumului de gaze naturale. Nu sunt avute în vedere noi investiții în interconexiunile aflate la dispoziția Franței în prezent. Problema Comisiei privind concurența și semnalele de investiții pe termen lung este, prin urmare, pur teoretică.

(137) Terminalele de metan oferă o posibilitate de arbitraj pentru a aproviziona teritoriul la cel mai mic cost. Disponibilitatea GNL este incertă și depinde în mare măsură de condițiile cererii și ofertei globale, care reorientează periodic încărcăturile. În plus, terminalele de metan au o capacitate limitată de stocare ([47]), care, în cele mai bune condiții, nu ar putea fi mobilizată mai mult de 5 zile. Dar, această perioadă este mai scurtă decât durata medie a unui val de frig, care durează între 5 și 15 zile, neoferind astfel suficient timp pentru a mobiliza o sosire de încărcătură suficient de repede pentru a evita o întrerupere a emisiilor ([48]).

(138) Astfel, stocarea gazelor naturale oferă un serviciu de flexibilitate inter-sezonier care nu poate fi furnizat nici prin interconexiuni în condiții economice comparabile, nici prin terminale de metan. În schimb, existența de stocări în Franța nu poate fi suficientă pentru a garanta securitatea aprovizionării cu gaze naturale a Franței. Interconexiunile și terminalele de metan trebuie utilizate în continuare pentru aprovizionarea teritoriului.

([42]) În conformitate cu articolul L. 443-4 din Codul energiei.
([43]) A se vedea, de exemplu, Comisia, 14 noiembrie 2006, M.4180 Gaz de France/Suez, punctul 341.
([44]) Comisia Europeană, 29 septembrie 1999, M.1383 – Exxon/Mobil, § § 69-261; Comisia, 25 aprilie 2003, M.3086 – Gaz de France/Preussag Energie, punctul 14; Comisia, 21 decembrie 2005, M.3696 EON/MOL, punctul 99; Comisia, 19 noiembrie 2013, M.6984 – EPH/Stredoslovenska Energetika, punctul 24.
([45]) Comisia, 8 octombrie 2004, M.3410 Total/Gaz de France, punctul 19.
([46]) Comisia, 21 decembrie 2005, M.3696 – E.ON/MOL, punctul 130; Comisia, 19 noiembrie 2013, M.6984 – EPH/Stredoslovenska Energetika, punctul 24.
([47]) 4,2 TWh de stoc în medie în terminalele franceze în timpul iernii.
([48]) Între 10 și 15 zile, în funcție de originea gazului.

(139) Astfel, aceste tipuri diferite de infrastructuri sunt complementare și nu se află în concurență pentru a asigura securitatea aprovizionării Franței.

(140) Chiar dacă interconexiunile, terminalele de metan și instalațiile de stocare a gazelor naturale ar fi considerate concurente, Franța subliniază că interconexiunile franceze și terminalele de metan sunt toate reglementate, cu excepția terminalului de la Dunkerque. Prin urmare, rentabilitatea acestor infrastructuri corespunde ratei rentabilității activelor stabilită de CRE. Prin urmare, punerea în aplicare a regulamentului privind stocarea nu poate avea un impact asupra rentabilității altor infrastructuri reglementate.

(141) În plus, Franța subliniază că evenimentele recente contrazic o posibilă ipoteză a concurenței dăunătoare pentru interconexiuni sau terminale de metan. De la sfârșitul anului 2018, utilizarea terminalelor franceze și europene a atins niveluri deosebit de ridicate în comparație cu ultimii 10 ani. În plus, operatorii terminalelor de metan au lansat recent cu succes proceduri de comercializare a capacităților lor pe termen mediu. Reglementarea stocării, combinată cu fuziunea zonelor din Franța, pusă în aplicare la sfârșitul anului 2018, a contribuit în mare măsură la îmbunătățirea profunzimii și a lichidității pieței franceze și a celei din Europa de Vest.

(142) Franța contestă, de asemenea, faptul că reglementarea stocării ar putea reduce stimulentele pentru utilizarea terminalelor de metan și a interconexiunilor existente. Stimulentele pentru utilizare provin din semnalele de preț de pe diferitele piețe de gaze naturale ([49]). În acest context, stocarea este un mijloc suplimentar de optimizare a costurilor de furnizare a gazelor naturale și de beneficiere de prețuri competitive pe piață.

(143) Franța precizează, de asemenea, că deciziile de investiții în interconexiuni și terminale de metan se bazează pe strategii de aprovizionare care nu sunt afectate în mod negativ de stocarea gazelor naturale.

(144) În cele din urmă, Franța consideră că situația operatorilor de stocare din alte state membre nu este în niciun caz afectată de măsura în cauză. Autoritățile franceze observă că dimensionarea rețelei franceze de gaze naturale, bazată în special pe luarea în considerare a 100 % din capacitatea disponibilă pentru interconexiuni, implică în mod automat luarea în considerare a mijloacelor de aprovizionare situate în spatele interconexiunilor, în special a infrastructurii de stocare a gazelor naturale situate în alte state membre ale Uniunii. Autoritățile franceze menționează, de asemenea, că unele dintre aceste infrastructuri sunt, de asemenea, reglementate.

(145) Vânzarea capacităților de stocare are loc prin intermediul licitațiilor și la prețurile pieței. În consecință, măsura în cauză nu dezavantajează operatorii de stocare din alte state membre. În plus, măsura în cauză nu poate avea decât un efect minim asupra formării prețurilor. Instalațiile de stocare franceze permit stocarea a aproximativ 130 TWh ([50]), ceea ce este puțin în comparație cu cantitățile comercializate pe piață. În 2018, au fost comercializate 28 220 Twh pe TTF ([51]).

(146) Prin urmare, operatorii de stocare din diversele state membre sunt supuși tuturor condițiilor de piață în care unitățile de stocare franceze au o influență redusă, astfel încât nu se poate considera că rentabilitatea lor ar putea scădea ca urmare a introducerii măsurii în cauză.

(147) Franța precizează, de asemenea, că factorii de încărcare pentru unitățile de stocare germană și belgiană au atins niveluri ridicate, care au crescut între 2018 și 2019 ([52]). Aceste niveluri ridicate arată că reglementarea stocării franceze nu privează operatorii din alte state membre de posibilitatea de a-și vinde întreaga capacitate de stocare într-un context favorabil al pieței.

5. **OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE**

(148) Comisia a primit observații de la optsprezece părți interesate, inclusiv de la cei trei beneficiari ai măsurii. Observațiile acestora sunt rezumate în considerentele 149-233.

([49]) Prețurile din diverse locuri de pe piața europeană pentru GNL la nivel mondial.
([50]) Comercializate pe o perioadă de patru luni.
([51]) Title Transfer Facility care reprezintă majoritatea comercializărilor la termen.
([52]) De la 88 % la 99 % și, respectiv, de la 54 % la 97 %.

5.1. **Observațiile beneficiarilor măsurii**

5.1.1. *Géométhane*

(149) Géométhane subliniază efectele pozitive ale introducerii măsurii în raport cu obiectivul de securitate energetică. În susținerea argumentelor sale, Géométhane a prezentat Comisiei un raport detaliat ([53]).

5.1.1.1. Cu privire la existența ajutorului

(150) Măsura în cauză nu constituie ajutor de stat, potrivit Géométhane, din mai multe motive.

(151) În primul rând, Géométhane precizează că nu există finanțare din resurse de stat, deoarece termenul de depozitare nu poate fi calificat drept contribuție obligatorie: transferul de resurse are loc numai între operatori privați (furnizori de gaze naturale și operatori de stocare), controlul statului asupra fondurilor este limitat, măsura în cauză nu reduce bugetul de stat și prevede obligația operatorilor de a întreține infrastructurile esențiale de stocare vizate de schemă.

(152) În plus, măsura în cauză nu poate fi considerată un avantaj selectiv acordat operatorilor de stocare care își desfășoară activitatea pe teritoriul francez în raport cu cei situați în străinătate, întrucât aceștia nu se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a operatorilor de stocare stabiliți pe teritoriul francez având în vedere obiectivul urmărit de măsura în cauză. În plus, operatorii altor instrumente de flexibilitate nu se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

(153) În cele din urmă, Géométhane explică faptul că măsura în cauză nu are un efect asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre.

5.1.1.2. Compatibilitatea ajutorului

(154) În cazul în care măsura în cauză ar fi calificată drept ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie considerată compatibilă cu normele privind ajutoarele de stat, potrivit Géométhane. Măsura în cauză contribuie la realizarea obiectivului de interes comun al securității energetice. În plus, este necesar și adecvat să se atingă acest obiectiv, având în vedere analiza măsurilor alternative.

(155) Introducerea măsurii în cauză are un efect stimulativ, întrucât, în lipsa unei astfel de măsuri, cotele reduse de abonare la capacitatea de stocare și reducerea veniturilor din campaniile de abonare ca urmare a unei reduceri a *spread* ar fi determinat operatorii de stocare să pună în pauză, sau chiar să închidă definitiv, infrastructuri esențiale pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze naturale în Franța.

(156) Calcularea venitului autorizat pe baza metodei de evaluare a BAR plecând de la costurile economice curente este justificată și proporțională deoarece:

— BAR a făcut obiectul unei evaluări economice independente în cursul punerii în aplicare a mecanismului de reglementare printr-un audit extern efectuat de firma de consultanță […];

— BAR inițială propusă de operatori nu a fost adoptată de CRE;

— metodologia costurilor economice curente se bazează pe valoarea contabilă brută a activelor pentru evaluarea BAR;

— metodologia permite reflectarea costurilor de înlocuire a activelor nete de amortizare;

— metodologia se aplică tuturor tarifelor de infrastructură reglementate în Franța;

— metodologia este aplicată de aproape toate autoritățile europene de reglementare.

([53]) Raport tehnico-economic întocmit în urma deschiderii de către Comisia Europeană a unei anchete privind condițiile de reglementare a depozitării gazelor naturale în Franța, […] 12 iunie 2020.

(157) În mod alternativ, o evaluare a BAR în funcție de valoarea de piață reprezentată de *spreads* nu ar fi relevantă, deoarece nu ar acoperi costurile operatorilor, ceea ce contravine principiului acoperirii costurilor din Directiva 2009/73/CE. Astfel, luarea în considerare a valorii de piață ar periclita mecanismul de reglementare menit să asigure menținerea în funcțiune a infrastructurilor esențiale de stocare pentru buna funcționare a rețelei de transport. În plus, există un risc de supra-remunerare în cazul unei creșteri a *spread*. Valoarea BAR obținută de CRE este în concordanță cu valoarea de piață a infrastructurilor pe termen lung și mediu.

(158) Nu ar fi fost relevant să se evalueze dacă veniturile generate înainte de intrarea în vigoare a mecanismului de reglementare nu ar fi permis acoperirea costului inițial de investiție, întrucât includerea acestor venituri în această evaluare ar fi contrară practicilor autorităților europene de reglementare, complexe și puțin fiabile.

(159) În cele din urmă, se iau măsuri pentru a limita perspectivele de profit ale operatorilor (și anume, costul mediu ponderat al capitalului, limitarea costurilor operatorilor de infrastructuri de stocare eficientă și reglementarea stimulentelor).

(160) În mod alternativ, Géométhane precizează, de asemenea, că valoarea BAR utilizată de CRE corespunde valorii unei tranzacții recente. În 2016, 98 % din acțiunile Géosud, care deține 50 % din acțiunile Géométhane, au fost cedate de Total, Ineos și Géostock către CNP Assurances pentru o sumă de […]. Prin urmare, este posibil să se calculeze valoarea totală a Géométhane estimată de cumpărător la momentul cesionării respectiv, și anume […] ([54]) (plus […] numerar disponibil, adică un total de aproximativ […]). Potrivit Géométhane, această valoare de piață este în concordanță cu […] valoarea BAR adoptată de CRE în 2018, de 188,9 milioane de euro, plus activele fixe circulante […].

(161) Măsura în cauză previne efectele negative asupra concurenței și schimburilor comerciale dintre statele membre. De fapt:

— nu există nicio denaturare a concurenței între furnizorii francezi de gaze naturale și furnizorii străini de gaze naturale. Metoda de licitare a serviciilor de stocare asigură egalitatea de tratament între furnizorii francezi și străini de gaze naturale. În plus, modul de finanțare a compensației pentru stocare prevăzute de mecanismul de reglementare asigură egalitatea de tratament între furnizorii străini și cei francezi. Furnizorii străini nu beneficiază de prețuri mai mici în comparație cu furnizorii francezi;

— de asemenea, nu există nicio denaturare a concurenței în raport cu operatorii de stocare din țările învecinate. De la intrarea în vigoare a mecanismului de reglementare, ratele de stocare au crescut în întreaga Uniune și ating niveluri deosebit de ridicate;

— de asemenea, nu există nicio denaturare a concurenței între operatorii de stocare și terminalele de metan sau interconexiuni din cauza lipsei de substituibilitate a terminalelor de metan și a interconexiunilor. În practica decizională a Comisiei privind concentrările, piața stocării gazelor naturale a fost definită ca o piață separată. Există mai degrabă o situație de complementaritate între stocarea gazelor naturale, terminalele de metan și interconexiuni.

5.1.2. *Storengy*

(162) Storengy subliniază efectele pozitive ale introducerii măsurii în cauză în raport cu obiectivul securității energetice. În susținerea argumentelor sale, Storengy a prezentat Comisiei un raport detaliat ([55]).

5.1.2.1. Cu privire la existența ajutorului

(163) Potrivit Storengy, măsura în cauză nu constituie ajutor de stat din mai multe motive.

([54]) Adică un preț de achiziție (130,6)/(98 % × 50 %).

([55]) Raport tehnico-economic întocmit în urma deschiderii de către Comisia Europeană a unei anchete privind condițiile de reglementare a depozitării gazelor naturale în Franța, […] 12 iunie 2020.

(164) În primul rând, Storengy subliniază lipsa finanțării din resurse de stat, întrucât termenul stocare nu poate fi calificat drept contribuție obligatorie, transferul de resurse are loc numai între operatori privați (furnizori de gaze naturale și operatori de stocare), controlul statului asupra fondurilor este limitat, măsura în cauză nu reduce bugetul de stat și prevede obligația operatorilor de a întreține infrastructurile esențiale de stocare vizate de schemă.

(165) În plus, măsura în cauză nu poate fi considerată un avantaj selectiv acordat operatorilor de stocare care își desfășoară activitatea pe teritoriul francez în raport cu cei situați în străinătate, întrucât aceștia nu se află într-o situație de drept și de fapt comparabilă cu cea a operatorilor de stocare stabiliți pe teritoriul francez având în vedere obiectivul urmărit de măsura în cauză. În plus, operatorii altor instrumente de flexibilitate nu se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

(166) În cele din urmă, Storengy explică faptul că măsura în cauză nu are un efect asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre.

5.1.2.2. Compatibilitatea ajutorului

(167) În cazul în care măsura în cauză ar fi calificată drept ajutor de stat, aceasta ar trebui să fie considerată compatibilă cu normele privind ajutoarele de stat, potrivit Storengy. Într-adevăr, măsura contribuie la realizarea obiectivului de interes comun al securității energetice. În plus, măsura în cauză ar fi necesară și adecvată pentru atingerea acestui obiectiv, având în vedere analiza măsurilor alternative.

(168) Introducerea măsurii în cauză are un efect stimulativ, întrucât, în lipsa acesteia, cotele reduse de abonare la capacitatea de stocare și reducerea veniturilor din campaniile de abonare ca urmare a unei reduceri a *spread* ar fi determinat operatorii de stocare să pună în pauză, sau chiar să închidă definitiv, infrastructuri esențiale pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze naturale în Franța.

(169) Calcularea venitului autorizat pe baza metodei de evaluare a bazei activelor reglementate pe baza costurilor economice curente este justificată și proporțională deoarece:

— BAR a făcut obiectul unei evaluări economice independente în cursul punerii în aplicare a mecanismului de reglementare printr-un audit extern efectuat de firma de consultanță […];

— BAR inițială propusă de operatori nu a fost adoptată de CRE;

— metodologia costurilor economice curente se bazează pe valoarea contabilă brută a activelor pentru evaluarea BAR;

— metodologia permite reflectarea costurilor de înlocuire a activelor nete de amortizare;

— metodologia se aplică tuturor tarifelor de infrastructură reglementate în Franța;

— metodologia este aplicată de aproape toate autoritățile europene de reglementare.

(170) În mod alternativ, o evaluare a BAR în funcție de valoarea de piață reprezentată de *spreads* nu ar fi relevantă, deoarece nu ar acoperi costurile operatorilor, ceea ce contravine principiului acoperirii costurilor din Directiva 2009/73/CE. Astfel, luarea în considerare a valorii de piață ar periclita mecanismul de reglementare menit să asigure menținerea în funcțiune a infrastructurilor esențiale de stocare pentru buna funcționare a rețelei de transport. În plus, există un risc de supra-remunerare în cazul unei creșteri a *spread*. Valoarea BAR obținută de CRE este în concordanță cu valoarea de piață a infrastructurilor pe termen lung și mediu.

(171) Nu ar fi fost relevant să se evalueze dacă veniturile generate înainte de intrarea în vigoare a mecanismului de reglementare nu ar fi permis acoperirea costului inițial de investiție, întrucât includerea acestor venituri în această evaluare ar fi contrară practicilor autorităților europene de reglementare, complexe și puțin fiabile.

(172) În cele din urmă, se iau măsuri pentru a limita perspectivele de profit ale operatorilor (și anume, costul mediu ponderat al capitalului, limitarea costurilor operatorilor de infrastructuri de stocare eficientă și reglementarea stimulentelor).

(173) Măsura în cauză previne efectele negative asupra concurenței și schimburilor comerciale dintre statele membre. De fapt:

— nu există nicio denaturare a concurenței între furnizorii francezi de gaze naturale și furnizorii străini de gaze naturale. Metoda de licitare a serviciilor de stocare asigură egalitatea de tratament între furnizorii francezi și străini de gaze naturale. În plus, modul de finanțare a compensației pentru stocare prevăzute de mecanismul de reglementare asigură egalitatea de tratament între furnizorii străini și cei francezi. Furnizorii străini nu beneficiază de prețuri mai mici în comparație cu furnizorii francezi;

— de asemenea, nu există nicio denaturare a concurenței în raport cu operatorii de stocare din țările învecinate. De la intrarea în vigoare a mecanismului de reglementare, ratele de umplere a stocărilor au crescut în întreaga Uniune și ating niveluri deosebit de ridicate;

— de asemenea, nu există nicio denaturare a concurenței între operatorii de stocare și terminalele de metan sau interconexiuni din cauza lipsei de substituibilitate a terminalelor de metan și a interconexiunilor. În practica decizională a Comisiei privind concentrările, piața stocării gazelor naturale a fost definită ca o piață separată. Există mai degrabă o situație de complementaritate între stocarea gazelor naturale, terminalele de metan și interconexiuni.

5.1.3. *Teréga*

(174) Teréga subliniază că obiectivul principal al reformei privind stocarea este securitatea aprovizionării cu gaze naturale a Franței, care a fost amenințată înainte de intrarea în vigoare a mecanismului de reglementare.

5.1.3.1. Cu privire la existența ajutorului

(175) Teréga consideră că măsura nu se califică drept ajutor de stat. Teréga precizează că sistemele de reglementare bazate pe principiul acoperirii costurilor unui operator eficient și pe rentabilitatea normală a capitalului investit sunt comune în Uniune, dar nu sunt considerate ajutoare de stat.

(176) Mai întâi, Teréga consideră că măsura în cauză este doar un instrument de reglementare tarifară care nu este finanțat prin intermediul resurselor de stat. Aceasta nu are niciun impact asupra bugetului de stat și nu generează niciun cost suplimentar care trebuie transferat clienților finali. În plus, statul francez nu exercită un control public nici asupra fondurilor colectate de ORT, nici asupra ORT, care sunt societăți de drept privat controlate majoritar de acționari privați.

(177) În continuare, Teréga consideră că măsura în cauză nu conferă niciun avantaj selectiv operatorilor în cauză. Mecanismul de reglementare se bazează pe licitații, care includ, de asemenea, stimulente în materie de eficiență și un instrument de regularizare *ex post* pentru toate costurile și veniturile. În plus, caracterul simetric al mecanismului de reglementare implică faptul că operatorii de stocare nu primesc în mod necesar o compensație, ci, dimpotrivă, pot fi determinați să ramburseze venitul excedentar.

(178) În plus, în ceea ce privește criteriul selectivității, Teréga consideră că situația operatorilor străini nu este un element pertinent în raport cu acest criteriu. Operatorii de depozite se află într-o situație de fapt și de drept diferită în multe privințe de cea a operatorilor terminalelor de metan și a operatorilor interconexiunilor, în special în ceea ce privește obiectivul securității aprovizionării cu gaze naturale a Franței.

(179) În cele din urmă, Teréga explică faptul că măsura în cauză nu afectează concurența sau schimburile comerciale dintre statele membre. Capacitățile de stocare se scot la licitație, în conformitate cu un mecanism de piață, care nu discriminează operatorii situați în alte state membre. În plus, practica decizională a Comisiei în domeniul controlului concentrărilor și practicilor anticoncurențiale a delimitat întotdeauna o piață relevantă pentru stocarea de gaze naturale de dimensiune cel mult națională, fără să fi concluzionat vreodată că există o piață mai largă, atât din punctul de vedere al serviciilor în cauză cât și din punct de vedere geografic. În orice caz, faptul că infrastructura de gaze este puternic reglementată este incompatibil cu constatarea unei denaturări a concurenței pe piețele gazelor naturale.

5.1.3.2. Compatibilitatea ajutorului cu piața internă

(180) Presupunând că mecanismul de reglementare constituie ajutor de stat *quod non*, Teréga susține că mecanismul de reglementare îndeplinește toate condițiile de compatibilitate cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE.

(181) Teréga consideră că măsura în cauză urmărește obiectivul de interes comun în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu gaze naturale a Franței. Prin creșterea volumelor de gaze naturale disponibile în unitățile de stocare, mecanismul de reglementare urmărește să atingă un nivel precis și cuantificabil de securitate a aprovizionării. În plus, măsura în cauză corespunde unei intervenții a statului necesare, bazată pe o analiză rezonabilă, care să răspundă unor disfuncționalități bine identificate ale pieței, cum ar fi incapacitatea clienților finali de a indica valoarea pe care o atribuie securității aprovizionării (cum ar fi valoarea de asigurare sau valoarea sistemului). În plus, Teréga subliniază că măsura în cauză este un instrument adecvat pentru consolidarea securității aprovizionării pe teritoriul francez, nu numai în raport cu celelalte măsuri de flexibilitate disponibile, ci și în raport cu alte tipuri de reglementări privind depozitarea.

(182) Teréga contestă raționamentul Comisiei din decizia de inițiere a procedurii privind proporționalitatea măsurii în cauză. Mecanismul de reglementare limitează valoarea presupusului ajutor la minimul necesar. Mecanismul de reglementare se bazează pe principiul acoperirii costurilor unui „operator eficient", pe plafonarea veniturilor operatorilor de depozitare și pe stimulentele integrate pentru operatori în vederea asigurării eficienței cheltuielilor lor de funcționare. În plus, CRE a efectuat o evaluare independentă a costurilor. Procedând astfel, CRE a asigurat acoperirea exclusivă a costurilor acceptabile. CRE s-a bazat, de asemenea, pe o serie de studii economice obiective, simultane și credibile, realizate de experți independenți pentru a evalua activele reglementate. Metoda de evaluare a activelor utilizată de CRE este consecventă în acest sens și este în conformitate cu practica altor autorități europene de reglementare. Contrar celor sugerate de Comisie, Teréga consideră că includerea veniturilor pre-reglementare în valoarea bazei de active reglementate ar fi în mod necesar incompletă în lipsa datelor disponibile și, în orice caz, ar putea intra în conflict cu principiile generale de drept. În plus, activitatea CRE privește atât costurile de exploatare, cât și evaluarea activelor operatorilor de depozitare care au fost făcute publice în mod sistematic în cadrul rezoluțiilor sale privind tarifele, asigurând astfel transparența măsurii.

(183) În cele din urmă, Teréga consideră că măsura în cauză nu denaturează concurența între furnizorii de gaze naturale situați în Franța și în străinătate. Măsura în cauză este nediscriminatorie. Toți furnizorii cu amănuntul pot achiziționa capacități în unități de stocare franceze prin intermediul licitațiilor. În plus, toți furnizorii cu amănuntul care deservesc clienții francezi plătesc tarife ATRT, sprijinind astfel mecanismul de compensare. Măsura are chiar efecte pozitive asupra piețelor cu amănuntul de gaze naturale prin limitarea perioadelor de criză și a riscurilor de blocare a rețelelor. De asemenea, măsura nu denaturează concurența în raport cu operatorii de GNL și cu operatorii de interconexiuni. Acești operatori, care fac, de asemenea, în mare parte obiectul unor mecanisme de reglementare a veniturilor lor, nu sunt plasați într-un raport de concurență cu operatorii de stocare, ci mai degrabă în complementaritate având în vedere obiectivul securității aprovizionării. Măsura în cauză nu favorizează o sursă de aprovizionare cu gaze naturale în detrimentul alteia și nu interzice sau descurajează utilizarea acestor instrumente complementare, cum ar fi interconexiunile și terminalele de metan. De exemplu, ratele de abonare pentru capacități în terminalele europene de metan din ultimii ani indică această tendință. În cele din urmă, măsura în cauză nu denaturează concurența în raport cu operatorii străini de stocare. Aceștia din urmă nu pot fi sancționați prin licitații, care se bazează pe un mecanism de piață, și, în practică, introducerea măsurii în cauză nu a împiedicat creșterea generală a ratelor de abonare pentru stocări în Europa.

5.2. **Observații făcute de alte părți interesate**

5.2.1. *Asociația independentă a electricității și gazelor naturale din Franța („AFIEG")* ([56])

(184) AFIEG a prezentat observații cu privire la metoda de evaluare a activelor de stocare și la perimetrul activelor de stocare necesare în ceea ce privește volumul și debitul pentru a asigura securitatea aprovizionării.

(185) AFIEG subliniază că denaturările concurenței care au prevalat înainte de reformă din cauza lipsei de transparență a sistemului anterior au fost eliminate.

([56]) AFIEG reunește societăți franceze și filiale ale operatorilor europeni de energie electrică și gaze: Alpiq Energie France, BKW France, Endesa, Fortum France, Gazprom Energy, Total Direct Energie, Gazel Energie, Vattenfall. Enovos și Primeo Energie sunt membri asociați.

(186) În ceea ce privește metoda de evaluare a bazei de active reglementate, AFIEG nu dispune de cifre precise pentru a valida evaluarea prezentată de CRE, dar consideră că valoarea economică a pieței ar trebui să prevaleze față de valoarea contabilă a pieței. Această alegere ar reflecta stocarea la un moment T, mai degrabă decât o perspectivă mai istorică. În plus, AFIEG consideră că evaluarea rezervei de gaze pare a fi o componentă fundamentală a evaluării activelor de stocare și, prin urmare, ar dori să ia în considerare impactul financiar al alegerii normelor privind amortizarea rezervelor de gaz din valoarea globală a BAR. În cele din urmă, AFIEG subliniază că operatorii de stocare nu sunt expuși, prin activitatea lor, la riscuri mai mari decât cele ale operatorilor de rețele de transport. Prin urmare, rata de remunerare a BAR reținută pentru operatorii de depozitare nu ar trebui să fie mai mare decât cea a ORT.

(187) AFIEG consideră că domeniul de aplicare al activelor de stocare necesare din punct de vedere al volumului și al debitului, pentru a asigura securitatea aprovizionării, ar trebui redus de către autoritățile franceze pentru a maximiza raportul cost/beneficiu al stocării pentru consumatori. Într-adevăr, administrația franceză a stabilit stocurile minime de gaze naturale necesare pentru a asigura securitatea aprovizionării la 1 990 GWh/zi în debit de transfer și la 64 TWh în volum ([57]), în timp ce lista stabilită prin Decretul privind PME pentru perioada 2023-2028 ia în considerare 2 376 GWh/zi în debit de transfer și 138,5 TWh în volum. AFIEG consideră că domeniul de aplicare al decretului PPE este supradimensionat în raport cu cerințele de depozitare pentru a garanta securitatea aprovizionării în Franța. Prin urmare, perimetrul ar trebui reevaluat în sensul reducerii pentru a nu crea costuri suplimentare pentru consumatorii finali și un dezavantaj pentru alte capacități de flexibilitate a gazelor naturale. În plus, AFIEG constată o supradimensionare a nivelului de acoperire a riscului de nerambursare ales de autoritățile publice franceze, stabilit la 2 % față de nivelul stabilit în țările învecinate, la 5 %.

5.2.2. *Asociația Franceză de Gaze („AFG”)* ([58])

(188) AFG consideră că cadrul de reglementare pentru stocarea gazelor naturale introdus de autoritățile franceze începând cu 1 ianuarie 2018 este corect.

(189) De asemenea, AFG consideră că măsura în cauză se bazează pe principiul reglementării costurilor și a condus la o evaluare eficientă și proporțională a activelor. AFG susține că acest principiu al reglementării costurilor este aplicat de majoritatea autorităților de reglementare și se aplică activităților de transport și distribuție a gazelor naturale și a terminalelor de metan din Franța.

(190) Potrivit AFG, o metodă care utilizează prețurile pieței mai degrabă decât costurile „operatorilor eficienți” ar fi putut conduce la un cadru de reglementat fluctuant și poate fi departe de optimul economic: într-adevăr, în cazul unor spreads nefavorabile, metodologia nu garantează acoperirea costurilor operatorilor care i-ar putea pune într-o situație critică. În schimb, în cazul în care spreads de piață ar fi fost foarte favorabile, veniturile operatorilor ar fi fost prea mari și departe de valoarea optimă pentru clienții stocărilor.

(191) Potrivit AFG, reglementarea stocărilor franceze nu a denaturat concurența în ceea ce privește alte infrastructuri de gaze naturale din Franța, terminalele de metan din Franța și din Uniunea Europeană sau operatorii de stocare din Uniunea Europeană. În ceea ce privește terminalele de metan, AFG constată că volumele de GNL importate în Franța s-au dublat în decurs de doi ani, de la 9,6 Gm^3 în 2017 la 21,5 Gm^3 în 2019. AFG menționează, de asemenea, că proiectele de dezvoltare a terminalelor de metan sunt în prezent în curs de examinare în Germania. În ceea ce privește operatorii de stocare din Europa, AFG subliniază că ratele de umplere a stocărilor în Germania, Țările de Jos și Belgia au crescut între 2018 și 2019 și ating un nivel de cel puțin 95 % în Europa de Vest până la 1 noiembrie 2019.

5.2.3. *Asociația națională a operatorilor de energie cu amănuntul („ANODE”)* ([59])

(192) Potrivit ANODE, reglementarea depozitelor franceze permite concilierea dorinței furnizorilor de a avea norme de piață pentru comercializarea capacităților de stocare cu un mecanism reglementat de garantare a securității aprovizionării.

([57]) Ordinul din 13 martie 2018 privind stocurile minime de gaze naturale pentru garantarea securității aprovizionării cu gaze naturale în perioada 1 noiembrie 2018-31 martie 2019.

([58]) AFG este sindicatul profesional al industriei franceze a gazelor naturale. Membrii titulari sunt EDF, ENGIE, France Gas Liquides, Gazprom, GRDF, GRTgaz, Teréga, Total. La acești membri titulari de adaugă și membri asociați, membri parteneri și membri ai societății.

([59]) ANODE reprezintă furnizorii de energie alternativă din Franța. Membrii asociației sunt EkWateur, Enercoop, Energie d'ici, Eni Gas & Power France, Greenyellow, Gaz Européen, Planète OUI, Plüm Energie, SAVE, Total Direct Energie, Vattenfall și Wekiwi.

(193) În plus, ANODE consideră că este esențial ca obiectivul de abonare și de umplere a stocurilor și perimetrul activelor luate în considerare în scopul securității aprovizionării în cadrul mecanismului de compensare să fie revizuite periodic pentru a se asigura că acestea corespund nevoilor reale. Potrivit ANODE, acest aspect este cu atât mai important cu cât Franța a estimat o reducere cu 2 % a consumului de gaze naturale, cu excepția producției de energie electrică, […].

(194) În ceea ce privește proporționalitatea, ANODE consideră că CRE ar trebui să țină seama de experiența dobândită în ceea ce privește costurile și funcționarea stocărilor și reducerea riscului suportat de operatorii de stocare. Comisia consideră că remunerarea BAR a operatorilor de stocare ar trebui să fie aliniată cu cea a ORT.

5.2.4. *Comisia de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor („CREG")* ([60])

(195) CREG consideră că nu s-a dovedit că întreaga capacitate de stocare din Franța este necesară în orice moment pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze naturale. O parte din acest gaz natural, care poate fi semnificativă, este utilizată de către navlositori pentru a obține câștiguri din speculații cu privire la diferențele de preț pentru gazele naturale între vară și iarnă. Prin urmare, mecanismul de compensare poate fi, de asemenea, un mijloc gratuit pentru navlositori de a realiza câștiguri de capital din gazele naturale. Acest lucru oferă navlositorilor care își desfășoară activitatea în Franța un avantaj concurențial de care nu beneficiază navlositorii din țările învecinate.

(196) Belgia dispune de o singură instalație de stocare a gazelor naturale, unitatea de la Loenhout, care este exploatată de Fluxys Belgium ([61]). CREG consideră că această unitate este în concurență cu alte unități de stocare din nord-vestul Uniunii.

(197) Deși *spread* între prețurile gazelor naturale iarna și vara a rămas scăzut în 2017 și 2018, indisponibilitatea celei mai mari instalații de stocare din Regatul Unit a dus la o creștere a rezervării capacității de stocare pe piața de nord-vest a Uniunii. Acest lucru explică factorul de încărcare de 87 % și 84 % din Loenhout în sezoanele 2016-2017 și 2017-2018.

(198) Cu toate acestea, factorul de încărcare pentru sezonul 2018-2019 a fost redus, ajungând la 54 %, în timp ce factorul de încărcare pentru UE-28 a rămas relativ stabil. În acest sens, CREG observă că factorul de încărcare pentru stocare în Franța a crescut de la 75 % în sezonul 2017-2018 la 94 % în sezonul 2018-2019. Rolul Loenhout ca sursă de flexibilitate a fost preluat de instalațiile de stocare franceze, care au putut beneficia de tarife foarte scăzute datorită unui nou cadru de reglementare de sprijin. CREG consideră că impactul introducerii mecanismului francez de compensare asupra Loenhout a fost, prin urmare, foarte semnificativ: numai participanții la piață cu contracte pe termen lung existente au rămas activi în cadrul Loenhout. CREG consideră că mecanismul francez de compensare obligă operatorii de stocare învecinați să își vândă capacitatea de stocare la un preț mai mic sau egal cu costul lor marginal.

(199) În plus, CREG subliniază că factorul de încărcare pentru sezonul 2019-2020 este excepțional, atât pentru Belgia (97 %), cât și pentru UE-28 (97 %). Acest lucru s-a datorat prețurilor foarte scăzute ale gazelor naturale în vara anului 2019 și unui *spread* semnificativ.

(200) CREG concluzionează că, prin urmare, nu se poate exclude faptul că mecanismul de compensare care se aplică în Franța conduce la denaturări ale concurenței între operatorii instalațiilor de stocare de pe teritoriul francez și cei din statele membre învecinate, între participanții pe piață activi pe piața franceză și cei activi în statele membre învecinate, precum și între operatorii de stocare de gaze naturale și operatorii de GNL și operatorii de interconexiuni.

([60]) CREG este autoritatea de reglementare în domeniul energiei electrice și al gazelor naturale în Belgia.

([61]) Amplasamentul are o capacitate de stocare de 780 milioane de metri cubi (echivalentul a 9 TWh).

5.2.5. *[…]* ([62])

(201) […] consideră că este imperativ să se constituie un stoc de gaze naturale pentru a asigura securitatea aprovizionării pe termen scurt, iar principiile reglementării puse în aplicare în 2018 par a fi relevante. Întrucât volumul de depozitare necesar pentru securitatea aprovizionării este mai mare decât volumul „economic" pe care piața l-ar avea în mod spontan, este necesar să se completeze veniturile operatorilor de stocare.

(202) Cu toate acestea, perimetrul reglementat ar trebui limitat la capacitățile de stocare strict necesare pentru securitatea aprovizionării. Acest lucru este important pentru a se asigura că consumatorii finali nu suportă costuri excesive. Un perimetru supradimensionat ar putea, de asemenea, penaliza stocările într-un alt stat membru și ar putea avea un impact asupra terminalelor de metan și interconexiunilor.

(203) […] admite că este dificil să se determine cu precizie volumul de stocare necesar pentru securitatea aprovizionării. Cu toate acestea, […] consideră că integrarea tuturor stocărilor subterane în perimetrul stocărilor necesare ar putea fi utilă pentru securitatea aprovizionării. Având în vedere evoluțiile recente, […] consideră că scenariile alese de Franța ar putea conduce, în special, la o utilizare mai mare a resurselor de GNL, în special, ceea ce ar conduce la o reducere a volumului necesar pentru securitatea aprovizionării.

(204) […] de asemenea, pune sub semnul întrebării alegerea făcută de a limita perimetrul reglementat numai la capacitățile subterane de stocare, cu atât mai mult cu cât legislația franceză recunoaște existența unor stocuri în terminalele de metan și consideră că aceste stocuri pot contribui la securitatea aprovizionării cu gaze naturale.

(205) Pe termen mediu și lung, […] se așteaptă ca Franța să gestioneze dezafectarea unora dintre infrastructurile sale de gaze. Prin urmare, chiar dacă creșterea capacității de import ar conduce la o reducere a volumului care urmează să fie stocat pentru a asigura securitatea aprovizionării, această alternativă s-ar putea dovedi, în cele din urmă, foarte costisitoare. Prin urmare, pentru a asigura securitatea aprovizionării, utilizarea stocărilor existente pare mai relevantă decât construirea de noi capacități de import.

5.2.6. *European Federation of Energy Traders („EFET")* ([63])

(206) EFET sprijină reforma pusă în aplicare de autoritățile franceze în 2018, care a creat o piață atractivă și competitivă de stocare a gazelor naturale în Franța.

(207) În ceea ce privește compatibilitatea ajutorului, EFET nu pune sub semnul întrebării metodologia de calcul al valorii de bază sau al ratei rentabilității capitalului, astfel cum sunt definite de CRE. Valoarea activelor reglementate ar trebui să corespundă bazei activelor reglementate și unei rate de remunerare reglementate.

(208) EFET nu consideră că introducerea reformei ar fi putut crea denaturări ale concurenței: Nici între operatorii francezi de depozitare a gazelor naturale și operatorii din alte state membre, după cum o demonstrează creșterea constantă a participării operatorilor în Franța și în străinătate începând din 2018, nici între operatorii de stocare de gaze naturale și operatorii terminalelor GNL, întrucât valoarea de piață a terminalelor GNL a crescut din 2018.

5.2.7. *Elengy* ([64])

(209) Introducerea reformei nu a redus în mod artificial stimulentele pentru utilizarea terminalelor GNL. În primul rând, operațiunile terminalelor Elengy au crescut de la punerea în aplicare a măsurii, atingând niveluri record în 2019 și 2020.

(210) În al doilea rând, atractivitatea terminalelor GNL este influențată de mulți factori: decalajul dintre prețele din Uniune și Asia, tarifele, existența contractelor pe termen lung, profunzimea și lichiditatea preței din aval, flexibilitatea terminalelor și normele comerciale. Măsura de stocare nu are un impact direct asupra acestor factori de atractivitate, dar a avut consecințe indirecte și pozitive. Reforma a contribuit într-adevăr la maximizarea capacității de stocare a Uniunii prin creșterea profunzimii preței gazelor naturale din Uniune pentru stocarea gazelor naturale și reducerea costurilor pentru consumatori atunci când cererea de gaze naturale este ridicată, precum și prin creșterea lichidităților disponibile pe piața franceză.

([62]) […].
([63]) EFET reunește peste 100 de societăți de comercializare a energiei, care își desfășoară activitatea în peste 28 de țări europene.
([64]) Operator de terminale de metan.

5.2.8. *Enovos* ([65])

(211) Enovos consideră că, atunci când există un număr suficient de participanți la sistem, piața este cea mai în măsură să definească valoarea unui activ. Actualul mecanism de licitație conduce la o evaluare corectă a pieței. În cazul în care sistemul de licitație conduce la o remunerație mai mică sau mai mare pentru anumiți actori, se vor efectua ajustări în cadrul licitațiilor din anii următori.

5.2.9. *Fluxys* ([66])

(212) Fluxys precizează că stocarea gazelor naturale în UE se confruntă cu provocări semnificative în ultimii ani, deoarece este din ce în ce mai dificil să se acopere costurile operaționale ale operatorilor de stocare a gazelor naturale. Prin urmare, pentru a răspunde evoluțiilor rapide ale pieței, este necesar să se instituie un model economic adecvat care să reflecte valoarea stocării gazelor naturale pentru sistem și contribuția sa la securitatea aprovizionării. Instituirea unilaterală a unor mecanisme de sprijin ar putea crea denaturări ale concurenței cu alte state membre ale Uniunii. Prin urmare, tuturor statelor membre ale Uniunii ar trebui să li se aplice un mecanism de compensare bazat pe criterii stricte.

5.2.10. *Federația națională a minelor și energiei CGT („FNME-CGT")* ([67])

(213) Potrivit FNME-CGT, reforma stocării gazelor naturale în Franța a atins următoarele două obiective: Asigurarea securității energetice la un cost adecvat pentru consumator și asigurarea funcționării corespunzătoare a rețelei de transport pentru securizarea transportului.

(214) FNME-CGT consideră că măsura în cauză nu poate fi calificată drept ajutor de stat. Potrivit FNME-CGT, compensația nu este finanțată din resurse de stat. În plus, măsura în cauză nu constituie o taxă impusă în mod obligatoriu fără contraprestație, cum ar fi un impozit. În plus, FNME-CGT susține că repercutarea tarifului pentru utilizarea rețelei de transport asupra facturii consumatorului pentru gaze naturale este o obligație numai pentru consumatorii care aleg să beneficieze de tarifele reglementate și că nici resursele rezultate din termenul de depozitare, nici operatorii care colectează compensația nu se află sub controlul statului.

(215) FNME-CGT nu consideră că măsura în cauză conferă un avantaj selectiv ca urmare a existenței unor obligații pentru operatorii de stocare pentru întreținerea unei astfel de infrastructuri. În plus, regulamentul prevede că excedentul de venit este rambursat administratorilor de rețea de către operator și, prin urmare, constă într-o pierdere a unei oportunități economice.

(216) În cazul în care măsura în cauză ar fi calificată drept ajutor de stat, aceasta ar fi compatibilă cu piața internă.

(217) FNME-CGT consideră că metoda de evaluare a activelor reglementate este proporțională cu obiectivul securității aprovizionării. Introducerea reglementării veniturilor operatorilor pe baza costurilor controlate și aprobate de autoritatea națională de reglementare a asigurat faptul că consumatorul final plătește în mod transparent un preț prestabilit.

(218) În plus, metoda de evaluare BAR se aplică tuturor tarifelor de infrastructură reglementate în Franța, cu excepția distribuției de energie electrică. O evaluare bazată pe *spreads* vară/iarnă nu ar fi putut să corecteze disfuncționalitățile unei piețe care nu a putut reflecta valoarea de asigurare a activelor în prețuri. În plus, propunerile de BAR ale operatorilor au făcut obiectul unui audit independent comandat de CRE, ceea ce a condus la o reducere a BAR inițiale reținute. Apoi, BAR inițială a luat în considerare valoarea amortizată a activelor. Unele active, amortizate integral, au fost chiar încorporate în BAR la o valoare zero și, prin urmare, nu primesc nicio remunerație.

(219) Potrivit FNME-CGT, există alte motive pentru a concluziona că măsura este proporțională: revizuirea periodică a domeniului de aplicare a reglementării de către PME, acoperirea costurilor suportate de operatorii de infrastructuri de gaze numai în măsura în care aceste costuri corespund celor ale „operatorilor eficienți", simetria compensației care evită orice risc de supracompensare și faptul că regulamentul vizează maximizarea abonărilor la capacitățile de stocare și a veniturilor din licitații.

([65]) *Trader* în sectorul energetic.
([66]) Operator de stocare de gaze din Belgia.
([67]) Federația sindicatelor franceze afiliate la Confederația Generală a Muncii (CGT).

(220) FNME-CGT consideră că măsura nu a introdus efecte negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale. În primul rând, compensația suportată de fiecare furnizor este determinată de caracteristicile sale de consum, indiferent dacă instalațiile sale sunt situate pe teritoriul francez sau într-o țară învecinată, fără a crea astfel o denaturare a concurenței între furnizori. În al doilea rând, stocarea nu este în concurență cu GNL și interconexiunile, care sunt mai degrabă complementare. Terminalele de metan au caracteristici tehnice specifice și constrângeri operaționale în cadrul lanțului de aprovizionare cu GNL. În timp ce stocarea este destinată să răspundă nevoilor de consum de vârf, terminalele GNL și interconexiunile de gaze naturale reprezintă o modalitate de a importa și diversifica sursele de aprovizionare cu gaze naturale. Complementaritatea terminalelor de stocare și metan a făcut posibilă depozitarea GNL importat la costuri reduse în Uniune, în beneficiul utilizatorilor de gaze naturale. În al treilea rând, măsura în cauză nu denaturează concurența față de operatorii de stocare din alte state membre, ceea ce este demonstrat de faptul că ratele de abonare și de utilizare a stocărilor în Uniune au crescut și au atins niveluri ridicate.

(221) Spre deosebire de PPE, FNME-CGT nu estimează că consumul de gaze naturale va scădea cu 2 % pe an din cauza dezvoltării de noi utilizări ale gazelor naturale. FNME-CGT indică adesea ignorarea criteriilor de securitate a aprovizionării în ceea ce privește dimensiunea infrastructurilor, cum ar fi dispariția, timp de până la șase luni, a sursei principale de aprovizionare în condiții meteorologice medii.

5.2.11. *GRTgaz* ([68])

(222) Potrivit GRTgaz, rețeaua și instalațiile de stocare au fost proiectate în ansamblu și sunt indispensabile pentru a acoperi cererea pe timp de iarnă. GRTgaz a efectuat simulări la începutul anului 2018, indicând o necesitate de stocare de 115-125 TWh, luând în considerare scenariile climatice recente de iarnă. GRTgaz indică, de asemenea, că capacitatea maximă de depozitare de 135 TWh este insuficientă pentru o iarnă rece cu vârf de frig și fără utilizarea de GNL.

(223) În perioada 2012-2018, GRTgaz a avertizat periodic cu privire la problemele ridicate de nivelurile insuficiente de abonare și de umplere a stocurilor subterane, în special cu privire la riscul privind securitatea aprovizionării și continuitatea aprovizionării. În plus, GRTgaz consideră că crearea unei zone unice („TRF") la 1 noiembrie 2018 a consolidat rolul stocărilor în rețeaua franceză de gaze naturale.

5.2.12. *Hungarian Gas Storage* ([69])

(224) Stocarea gazelor naturale este o garanție și o valoare pentru sistemul în sine, după cum o demonstrează studiile realizate pentru asociația *Gas Infrastructure Europe*. Aceste valori nu sunt reflectate în prețul pieței ([70]). Prin urmare, este necesară ([71]) o intervenție de reglementare precum cea introdusă în Franța. Sistemul francez bazat pe piață asigură condiții de concurență echitabile cu alte surse de flexibilitate. Se evită supracompensarea, deoarece se restituie orice diferență între veniturile reglementate și veniturile de pe piață. Transparența compensației este asigurată prin modalitățile stabilite de CRE. Ca urmare a introducerii măsurii în cauză, nu există nicio denaturare a concurenței pe piața stocării sau în lanțul de valoare a energiei. Măsura în cauză este un exemplu pentru alte țări din UE.

5.2.13. *Total Direct Énergie* ([72])

(225) Astfel cum se prevede în Decretul PME, perimetrul activelor necesare pentru securitatea aprovizionării a fost stabilit la 138,5 TWh, în timp ce doar 90 TWh corespundeau volumului necesar în cadrul mecanismului anterior de stocare.

(226) Total Direct Énergie ridică problema utilizării presupuse a interconexiunilor la 1 585 GWh/zi, în timp ce capacitatea tehnică este de 1 810 GWh/zi. Această diferență nu pare justificată. Timpul de livrare a încărcăturilor, care este de zece zile, ar trebui actualizat, iar contractele ferme de livrare a GNL ar trebui să fie luate în considerare (reducând astfel timpul mediu de livrare). În cele din urmă, luarea în considerare a valurilor de frig de numai șase până la nouă zile are ca efect reducerea beneficiilor oferite de GNL.

([68]) Gestionarea rețelei de transport de gaz.
([69]) Operator de stocare de gaze.
([70]) Studiu realizat pentru Gas Infrastructure Europe (GIE): Gas Storage Market Failures, Pöyry, septembrie 2017.
([71]) Studiu realizat pentru Gas Infrastructure Europe (GIE): *Measures for a sustainable gas storage market*, FTi-CL Energy, octombrie 2018.
([72]) Întreprindere care operează în sectorul energetic.

(227) Un perimetru de infrastructură supradimensionat ar supraîncărca automat operatorii de stocare. BAR inițială a trebuit să țină seama de deprecierea deja efectuată. În plus, Total Direct Énergie consideră că activitatea unui operator de stocare este supraremunerată în raport cu riscurile asumate. Această activitate nu este expusă unor riscuri mai mari decât operațiunile operatorilor de rețele de transport. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru o rată mai ridicată de remunerare. Din acest motiv, rata de remunerare a BAR adoptată nu ar trebui să fie mai mare decât cea a ORT, care este în prezent stabilită de CRE la 5,25 %.

(228) Total Direct Énergie consideră, de asemenea, că dimensiunea măsurii riscă să denatureze semnalele de preț pe piețele angro și să nu încurajeze participanții la piață să se aboneze la alte instrumente de flexibilitate (de exemplu, interconexiuni și GNL), chiar dacă acestea sunt la fel de indispensabile. Total Direct Énergie subliniază faptul că abonamentele de capacități de interconectări pe termen lung vor expira în următorii ani, fără semnale de piață actuale care să le stimuleze reînnoirea.

5.2.14. *Uniper Energy Storage* ([73])

(229) Disponibilitatea capacității de stocare este esențială pentru a asigura funcționarea sigură și economică a tuturor infrastructurilor de import de gaze naturale. Cu toate acestea, faptul că piața ar trebui să încurajeze utilizarea deplină a capacității de stocare nu se reflectă în condițiile de piață pentru stocarea subterană a gazelor naturale ([74]). Timp de mulți ani, operatorii de sisteme de depozitare s-au confruntat cu o scădere semnificativă a prețurilor de pe piață. Situația este agravată de diferitele situații concurențiale din Europa, în funcție de diferitele dispoziții naționale de reglementare aplicabile accesului la stocare și flexibilității reglementată sau bazată pe piață. Prin urmare, este necesară uniformizarea sistemelor naționale de reglementare a stocării gazelor naturale ([75]).

5.2.15. *Uniunea profesională a industriilor private de gaze naturale („UPRIGAZ")* ([76])

(230) UPRIGAZ subliniază că Franța și-a modificat deja mecanismul de reglementare a stocării ca urmare a acțiunii sale privind excesul de putere în fața Consiliului de Stat împotriva vechiului mecanism. Comisia consideră că mecanismul actualizat este relevant și permite apariția unei valori de piață reale a produselor de stocare din Franța.

(231) UPRIGAZ consideră că utilizarea terminalelor de metan franceze și a celor situate în țările învecinate nu poate fi considerată împiedicată de regimul de reglementare a stocării gazelor naturale. Terminalele de metan din Franța au emis 9,6 Gm^3 în 2017. Emisiile observate în 2018 (11,1 Gm^3) și în 2019 (21,5 Gm^3) au arătat, fără îndoială, interesul pieței pentru terminalele de metan din Franța în această perioadă. Acest lucru este valabil și pentru terminalele de metan situate în țările învecinate, cu o creștere masivă a emisiilor în Belgia (de la 1,1 Gm^3 în 2017 la 6,7 Gm^3 în 2019) și Țările de Jos (de la 0,8 Gm^3 în 2017 la 7,9 Gm^3 în 2019).

(232) De asemenea, UPRIGAZ consideră că metodologia utilizată de autoritățile franceze și, în special, ipoteza că 100 % din capacitatea de intrare fermă este disponibilă la punctele de interconexiune nu determină o restricție de concurență.

(233) În cele din urmă, UPRIGAZ consideră că măsura în cauză nu conferă un avantaj necuvenit operatorilor francezi de stocare față de colegii lor străini.

6. **EVALUAREA MĂSURII**

6.1. **Ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE**

(234) Ajutoarele de stat sunt definite la articolul 107 alineatul (1) din TFUE ca fiind „ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre".

([73]) Operator de stocare de gaze.

([74]) Studii realizate pentru Gas Infrastructure Europe (GIE): *Gas Storage Market Failures*, Pöyry, septembrie 2017 și *Value of the gas storage infrastructure for the electricity system*, Artelys, octombrie 2019.

([75]) Studiu realizat pentru Gas Infrastructure Europe (GIE): *Measures for a sustainable gas storage market*, FTi-CL Energy, octombrie 2018.

([76]) UPRIGAZ reunește întreprinderi care își desfășoară activitatea în întregul lanț de gaze sau într-o parte a acestuia: Dalkia France, Eni, ENGIE, Equinor, ENGIE Cofely, Naturgy, Total Energie Gaz, Teréga, Total Gaz Électricité Holdings France.

(235) Calificarea unei măsuri drept ajutor de stat presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: (a) măsura trebuie să fie imputabilă statului și finanțată din resurse de stat; (b) măsura conferă un avantaj selectiv care poate favoriza anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri; și (c) măsura trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența și să fie susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

6.1.1. *Resurse de stat și imputabilitate*

(236) Pentru ca măsurile să fie considerate ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acestea trebuie, pe de o parte, să fie acordate direct sau indirect prin intermediul resurselor de stat și, pe de altă parte, să fie imputabile statului ([77]).

(237) În ceea ce privește, în primul rând, condiția referitoare la imputabilitatea măsurii, trebuie să se examineze dacă trebuie să se considere că autoritățile publice au fost implicate în adoptarea acestei măsuri ([78]).

(238) În această privință, trebuie remarcat în primul rând că mecanismul de reglementare a fost instituit printr-o lege adoptată în 2017 ([79]), al cărei domeniu de aplicare este stabilit prin decret ([80]) și ale cărei detalii sunt stabilite prin rezoluțiile CRE, o autoritate administrativă independentă, în cadrul competenței care îi este conferită prin lege (a se vedea considerentele 15-17). În special, CRE stabilește modalitățile de scoatere la licitație a capacităților de infrastructură critică, determină veniturile permise ale operatorilor de stocare și definește metodologia de calculare a termenului de depozitare în limitele tarifelor ATRT. Prin urmare, mecanismul de reglementare trebuie considerat imputabil statului.

(239) În al doilea rând, în ceea ce privește condiția referitoare la finanțarea directă sau indirectă prin intermediul resurselor de stat, din jurisprudența Curții rezultă că nu este necesar să se stabilească, în toate cazurile, o finanțare directă din partea statului pentru ca avantajul acordat uneia sau mai multor întreprinderi să fie considerat ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE ([81]).

(240) În special, Curtea a statuat că fondurile finanțate prin contribuții obligatorii impuse de dreptul statului, gestionate și distribuite în conformitate cu această legislație, pot fi considerate resurse de stat, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, chiar dacă sunt gestionate de entități distincte de autoritatea publică ([82]). Aspectul dacă aceste entități sunt entități de drept public sau privat nu este, în sine, decisiv ([83]). Elementul decisiv, în această privință, constă în faptul că astfel de entități sunt mandatate de stat să gestioneze resurse de stat, iar nu pur și simplu angajate printr-o obligație de cumpărare utilizând resurse financiare proprii ([84]). În hotărârea ENEA S.A., Curtea a statuat că o măsură nu a fost acordată prin intermediul resurselor de stat în cazul în care costurile suplimentare rezultate din această măsură nu puteau fi transferate integral asupra utilizatorilor finali ([85]). Pe de altă parte, reiese din jurisprudența Curții că modalitățile de calcul al acestor contribuții pot fi determinate în mod precis printr-un regulament sau printr-o decizie a unui organism public precum autoritatea națională de reglementare, fără a exclude totuși calificarea drept „contribuții obligatorii impuse de legislația statului” ([86]).

([77]) Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C 482/99, EU:C:2002:294, punctul 24; hotărârea din 30 mai 2013, Doux Élevage și Coopérative agricole UKL-ARREE, C 677/11, EU:C:2013:348, punctul 27, și hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C 262/12, EU:C:2013:851, punctul 16.

([78]) Hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C 262/12, EU:C:2013:851, punctul 17 și jurisprudența citată.

([79]) Legea nr. 2017-1839 din 30 decembrie 2017 de încetare a activității de cercetare și exploatare a hidrocarburilor și de stabilire a unor dispoziții diverse în materie de energie și mediu.

([80]) Decretul nr. 2020-456 al PME.

([81]) Hotărârea din 16 mai 2002, Franța/Comisia, C-482/99, EU:C:2002:294, punctul 36, hotărârea din 30 mai 2013, Doux Élevage și Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, punctul 34, hotărârea din 28 martie 2019, Germania/Comisia, C 405/16 P, EU:C:2019:268, punctul 55, și hotărârea din 20 septembrie 2019, FVE Holýšov I și alții/Comisia, T-217/17, EU:T:2019:633, punctul 105.

([82]) Hotărârea din 2 iulie 1974, Italia/Comisia, 173/73, EU:C:1974:71, punctul 35; hotărârea din 19 decembrie 2013, Association Vent De Colère! și alții, C 262/12, EU:C:2013:851, punctul 25, hotărârea din 28 martie 2019, Germania/Comisia, C 405/16 P, EU:C:2019:268, punctul 58, și hotărârea din 20 septembrie 2019, FVE Holýšov I și alții/Comisia, T-217/17, EU:T:2019:633, punctul 107.

([83]) Hotărârea din 20 septembrie 2019, FVE Holýšov I și alții/Comisia, T-217/17, EU:T:2019:633, punctul 126.

([84]) Decizia din 28 martie 2019, Germania/Comisia, C 405/16 P, EU:C:2019:268, punctul 59 și jurisprudența citată, și din 20 septembrie 2019, FVE Holýšov I și alții/Comisia, T-217/17, EU:T:2019:633, punctul 108.

([85]) Hotărârea din 13 septembrie 2017, ENEA, C-329/15, EU:C:2017:671, punctul 30.

([86]) Hotărârea din 15 mai 2019, Achema și alții, C 706/17, EU:C:2019:407, punctul 66.

(241) În hotărârea Essent Netwerk Noord ([87]), măsura în cauză a fost calificată drept taxă și, prin urmare, o măsură care implică o resursă de stat, întrucât suplimentul de preț a fost impus de stat cumpărătorilor de energie electrică în temeiul criteriului obiectiv al numărului de kilowați-oră transportați ([88]). Curtea a precizat, în această privință, că calitatea de persoană obligată la plata taxei este lipsită de relevanță în măsura în care taxa se referă la produsul sau la activitatea necesară în legătură cu produsul respectiv ([89]).

(242) În plus, în hotărârea EEG 2012 ([90]), Curtea a precizat că nu era suficient ca perceperea unei sarcini financiare asupra furnizorilor să fie opțională și să se repercuteze asupra consumatorului final numai „în practică” pentru constatarea resurselor de stat.

(243) În speță, în primul rând, acoperirea costurilor operatorilor de stocare intră în domeniul de aplicare al mecanismului de reglementare prin tarifele de utilizare a rețelei de transport prevăzute de Legea privind hidrocarburile (a se vedea considerentele 17 și 104). În temeiul competenței sale prevăzute de lege (a se vedea considerentul 17), CRE a introdus o clauză tarifară în tarifele ATRT, care este dedicată finanțării mecanismului de reglementare în cauză (termenul de stocare) (a se vedea considerentul 90). Finanțarea acoperă, de asemenea, costul furnizării de servicii de colectare și rambursare a compensației ORT (a se vedea considerentul 105).

(244) În conformitate cu decizia CRE din 7 februarie 2018 ([91]), toți distribuitorii cărora li s-a alocat o capacitate fermă de livrare către cel puțin un PITD au obligația de a plăti acest termen de stocare către ORT cu care au încheiat un contract de transport (a se vedea considerentul 99). Termenul de stocare pentru fiecare distribuitor, în conformitate cu metodologia stabilită de CRE, este determinat pe baza modulării pe timp de iarnă a clienților săi care nu reduc debitul și neîntreruptibili racordați la rețelele de distribuție publică a gazelor naturale (a se vedea considerentul 21). Contrar opiniei exprimate de părțile interesate, rezultă din cele de mai sus că stocarea are natura unei contribuții obligatorii impuse prin lege distribuitorilor, iar nu a unei opțiuni al cărei cuantum este calculat în funcție de criteriul obiectiv al modulării pe timp de iarnă a clienților lor pe baza metodologiei stabilite de CRE. Aceste contribuții se calculează pentru a acoperi toate costurile ORT legate de acest serviciu.

(245) Această analiză este confirmată de faptul că termenul de stocare, plătit de distribuitori, trebuie să fie transferat consumatorilor în baza tarifelor reglementate pentru vânzarea de gaze naturale (a se vedea considerentele 98-101).

(246) În al doilea rând, în temeiul Legii privind hidrocarburile, ORT plătesc operatorilor de stocare care intră în domeniul de aplicare al mecanismului de reglementare o parte din sumele colectate în baza tarifelor ATRT în conformitate cu procedurile stabilite de CRE, un organism public. În această privință, CRE stabilește cuantumul acestei părți și costul serviciului de colectare și de rambursare (a se vedea considerentul 90). De exemplu, ORT sunt desemnați și mandatați prin lege să colecteze și să returneze fonduri din termenul de stocare operatorilor de stocare reglementați. Fondurile nu sunt disponibile în mod liber pentru ORT deoarece aceștia nu dispun de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește stabilirea și destinația acestor fonduri, care fac obiectul unei redistribuiri obligatorii și ale căror cuantumuri sunt decise de CRE.

(247) În consecință, termenul de depozitare a tarifelor ATRT, care asigură finanțarea mecanismului de reglementare, are caracterul unei contribuții obligatorii impuse prin lege atât expeditorilor, cât și consumatorilor, ca tarife reglementate, sub controlul CRE. În plus, fondurile din termenul de stocare sunt gestionate și distribuite de ORT. Prin urmare, Comisia consideră că măsura este acordată prin intermediul resurselor de stat.

6.1.2. *Avantaj selectiv*

(248) În ceea ce privește existența unui avantaj, potrivit unei jurisprudențe constante, sunt considerate ajutoare de stat măsurile sub orice formă susceptibile să favorizeze direct sau indirect întreprinderile sau să confere un avantaj economic pe care întreprinderea beneficiară nu l-ar fi obținut în condiții normale de piață ([92]).

([87]) Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent NEtwerk Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413.
([88]) Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent NEtwerk Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, punctele 47 și 66.
([89]) Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent NEtwerk Noord BV, C 206/06, EU:C:2008:413, punctul 49.
([90]) Hotărârea din 28 martie 2019, Germania/Comisia, C-405/16 P, EU:C:2019:268.
([91]) Rezoluția nr. 2018-022 din 7 februarie 2018 privind evoluția tarifului pentru utilizarea rețelelor pentru transportul gazelor naturale ale GRTgaz și TIGF din 1 aprilie 2018.
([92]) Hotărârea din 17 iulie 2008, Essent Netwerk Noord și alții, C-206/06, EU:C:2008:413, punctul 79, hotărârea din 27 iunie 2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, punctul 65 și hotărârea din 15 mai 2019, Achema și alții, C 706/17, EU:C:2019:407, punctul 74.

(249) În speță, mecanismul de reglementare permite operatorilor de depozitare reglementați să beneficieze de un venit garantat, „venitul autorizat”, stabilit de CRE astfel încât să se asigure acoperirea costurilor lor, în măsura în care acestea corespund costurilor unui „operator eficient” și unei rentabilități normale a capitalului investit (a se vedea considerentul 21 de mai sus). Acest venit autorizat este asigurat de veniturile primite direct de operatori și, în cazul în care aceste venituri sunt mai mici decât venitul autorizat, de compensația de stocare plătită de ORT. Astfel, operatorii de depozitare reglementați, ale căror pierderi potențiale ar fi compensate, nu mai sunt supuși incertitudinii inerente condițiilor normale de piață. Prin urmare, contrar argumentelor prezentate de părțile interesate, Comisia consideră că operatorii infrastructurilor esențiale de stocare beneficiază de un avantaj economic.

(250) În ceea ce privește caracterul selectiv al avantajului, Curtea a statuat că, pentru a aprecia această condiție, trebuie să se stabilească dacă, în cadrul unui regim juridic determinat, măsura națională în cauză este de natură să favorizeze „anumite întreprinderi sau producerea anumitor bunuri” în raport cu altele care se află, în raport cu obiectivul urmărit de acest regim, într-o situație de fapt și de drept comparabilă și care sunt astfel tratate în mod diferit ([93]).

(251) În speță, mecanismul de reglementare se aplică numai infrastructurilor subterane de stocare a gazelor naturale considerate necesare pentru a asigura securitatea aprovizionării pe teritoriul francez pe termen mediu și lung. Lista exhaustivă a acestor infrastructuri esențiale este definită prin decret (a se vedea considerentul 19).

(252) Pentru iarna 2018-2019, lista respectivă includea, ca măsură tranzitorie, toate instalațiile de depozitare de pe teritoriul francez (a se vedea considerentul 16). În stadiul actual al legislației, infrastructura esențială de stocare pentru perioada 2019-2023 corespunde întregii infrastructuri de stocare aflate în exploatare pe teritoriul francez, excluzând astfel cele trei infrastructuri rezervate și două proiecte de depozitare a gazelor naturale (a se vedea considerentele 49 și 50). Actualul PPE prevede, de asemenea, că lista infrastructurilor esențiale va fi redusă cu ocazia următoarei revizuiri a PME (a se vedea considerentul 52).

(253) Astfel, unitățile de stocare a gazelor naturale plasate în rezervă sunt excluse din domeniul de aplicare al mecanismului de reglementare. În plus, Franța se așteaptă ca unitățile aflate în funcțiune în prezent să fie excluse în viitor din cauza unei reduceri planificate a consumului de gaze naturale în PME. În plus, operatorii de stocare din alte state membre, în special din statele membre învecinate, sunt, de asemenea, excluși. În plus, sunt excluși operatorii altor instrumente de flexibilitate care contribuie, de asemenea, la asigurarea securității aprovizionării, cum ar fi operatorii terminalelor de metan sau operatorii de interconexiuni.

(254) Prin urmare, chiar dacă existența unui avantaj selectiv ar fi analizată la nivel național și ar viza doar infrastructura de stocare a gazelor naturale și contrar opiniilor exprimate de părțile interesate, Comisia consideră că măsura în cauză ar conferi un avantaj selectiv, întrucât acest avantaj este rezervat operatorilor infrastructurilor esențiale de stocare incluse în lista actuală a PME.

(255) În consecință, măsura în cauză poate favoriza anumite întreprinderi în raport cu altele, care se află, având în vedere obiectivul urmărit de această schemă, într-o situație de fapt și de drept comparabilă.

6.1.3. *Efectul asupra concurenței și asupra schimburilor comerciale dintre statele membre*

(256) În ceea ce privește afectarea potențială a schimburilor comerciale dintre statele membre, potrivit jurisprudenței Curții, faptul că un sector economic precum cel al gazelor naturale a fost liberalizat la nivelul Uniunii este de natură să caracterizeze un efect real sau potențial al ajutorului asupra schimburilor comerciale dintre statele membre ([94]).

([93]) Hotărârea din 14 ianuarie 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, punctele 53-55, și hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/World Duty Free Group și alții, C-20/15 P et C-21/15 P, EU:C:2016:981, punctul 54.

([94]) Hotărârea din 5 martie 2015, Banco Privado Português și Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, punctul 51, hotărârea din 18 mai 2017, Fondul Proprietatea, C-150/16, EU:C:2017:388, punctul 34, și hotărârea din 15 mai 2019, Achema și alții, C 706/17, EU:C:2019:407, punctul 94.

(257) În cazul de față, datorită introducerii mecanismului de reglementare, operatorii infrastructurilor esențiale de depozitare din Franța vor obține un avantaj față de concurenții lor. Acest lucru se referă în primul rând la operatorii de stocare din alte state membre, chiar dacă se consideră că piața are un domeniu de aplicare regional, astfel cum susțin unele părți. Observațiile părților interesate nu permit Comisiei să excludă un impact al măsurii asupra stocării gazelor naturale în țările învecinate, în special în Belgia, unde nu există o remunerație garantată pentru depozitarea gazelor naturale.

(258) De asemenea, Comisia nu poate exclude un impact asupra operatorilor al altor instrumente de flexibilitate, cum ar fi operatorii terminalelor GNL și operatorii de interconexiuni. Chiar dacă acestea funcționează și pe baza unui venit autorizat, astfel cum au indicat părțile interesate, veniturile lor nu sunt suplimentate de stat în același mod.

(259) Întrucât piața gazelor naturale a fost liberalizată la nivelul Uniunii, orice avantaj acordat unei întreprinderi din acest sector are potențialul de a afecta schimburile comerciale dintre statele membre. Prin urmare, Comisia consideră că măsura este de natură să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre.

(260) În speță, măsura în cauză urmărește să garanteze un anumit venit operatorilor infrastructurilor esențiale de stocare. Comisia consideră că măsura este susceptibilă să denatureze concurența.

6.1.4. *Concluzie cu privire la calificarea măsurii în cauză drept ajutor de stat*

(261) Din motivele expuse în considerentele 234-260, Comisia consideră că măsura în cauză constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 din TFUE.

6.2. **Nelegalitatea ajutorului de stat**

(262) Prin stabilirea veniturilor autorizate ale operatorilor de depozitare începând cu 1 ianuarie 2018, prin organizarea licitațiilor și prin introducerea unui termen de stocare în tarifele ATRT începând cu 1 aprilie 2018, autoritățile franceze au pus în aplicare un mecanism de reglementare care constituie ajutor de stat.

(263) Autoritățile franceze nu au notificat măsura în cauză Comisiei înainte de data la care au început să o pună în aplicare. Procedând astfel, Franța a încălcat articolul 108 alineatul (3) din TFUE. În consecință, Comisia consideră că măsura în cauză a fost pusă în aplicare în mod ilegal.

6.3. **Compatibilitatea ajutorului de stat cu piața internă**

6.3.1. *Temeiul juridic pentru evaluarea compatibilității măsurii în cauză*

(264) Mecanismul de reglementare a infrastructurilor de stocare a gazelor naturale pus în aplicare de Franța urmărește să faciliteze dezvoltarea activității economice de stocare a gazelor naturale pentru a asigura securitatea aprovizionării cu gaze naturale pe termen mediu și lung.

(265) Comisia observă că este prima dată când a fost evaluată compatibilitatea unui mecanism de reglementare privind stocarea gazelor naturale cu piața internă.

(266) Astfel de măsuri nu sunt prevăzute în Orientările privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie ([95]) sau în alte orientări ale Comisiei.

(267) Compatibilitatea mecanismului de reglementare cu piața internă ar trebui evaluată în lumina dispozițiilor TFUE, în special a articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, care prevede că ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice pot fi considerate compatibile cu piața internă în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

([95]) Comunicarea Comisiei – Orientări privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului și energie pentru perioada 2014-2020 (JO C 200, 28.6.2014, p. 1).

(268) Astfel, pentru ca ajutorul să fie declarat compatibil, pe de o parte, acesta trebuie să vizeze facilitarea dezvoltării anumitor activități sau a anumitor regiuni economice și, pe de altă parte, nu trebuie să modifice în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun ([96]).

(269) În cadrul primei condiții, Comisia examinează dacă schema de ajutor este destinată să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice. Potrivit celei de a doua condiții, Comisia realizează un echilibru între efectele pozitive ale ajutorului propus pentru dezvoltarea activităților pe care ajutorul urmărește să le sprijine și efectele negative pe care ajutorul le poate avea asupra pieței interne, în ceea ce privește denaturarea concurenței și efectele negative asupra schimburilor comerciale cauzate de ajutor.

6.3.2. *Facilitarea dezvoltării unei activități economice*

6.3.2.1. Activitatea economică dezvoltată

(270) În temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, pentru a fi considerate compatibile cu piața internă, ajutoarele trebuie să faciliteze dezvoltarea anumitor activități economice ([97]). Acestea trebuie să aibă un efect stimulativ asupra întreprinderii sau întreprinderilor în cauză, modificându-și comportamentul astfel încât să faciliteze dezvoltarea unei activități economice care, în absența ajutorului, nu ar avea loc sau s-ar produce într-un mod limitat sau diferit. Ajutorul nu trebuie să fie utilizat pentru a subvenționa costurile unei activități economice pe care întreprinderea le-ar fi suportat în orice situație sau pentru a compensa riscul comercial normal inerent unei activități economice.

(271) În cazul de față, activitatea economică dezvoltată prin ajutorul de stat este stocarea gazelor naturale în Franța.

(272) Mecanismul de reglementare vizează modificarea comportamentului economic al operatorilor de stocare a gazelor naturale. Autoritățile franceze au indicat că, în cazul în care Franța nu ar fi pus în aplicare mecanismul de reglementare și ar fi eliminat sistemul anterior de obligații de stocare, prețul perceput de operatorii de stocare ar fi foarte apropiat de diferența dintre prețurile de vânzare a gazelor naturale. Dar, *spreads* au scăzut din 2009. Prin urmare, prețurile practicate nu mai permiteau operatorilor de depozitare să își acopere costurile înainte de punerea în aplicare a reformei. Ca urmare a deteriorării rentabilității stocării gazelor naturale în Franța, trei unități de stocare a gazelor naturale au făcut obiectul unor rezerve în 2014 și 2015 (a se vedea considerentul 10). Franța a identificat apoi un risc real ca operatorii să reducă și mai mult capacitatea de stocare oferită pieței și să pună în rezervă unități de stocare suplimentare.

(273) Comisia subliniază, de asemenea, că factorul de încărcare a unităților de stocare a scăzut. Într-adevăr, rata de abonare la capacități de stocare observată a fost de numai 63 % în perioada 2017-2018. Scăderea ratei de abonare a condus astfel la o nouă scădere a veniturilor operatorilor.

(274) Ca urmare a reformei, ratele de abonare au crescut la o rată observată a capacității de stocare de 93 % pentru perioadele 2018-2019 și 2019-2020.

(275) Într-un scenariu contrafactual, fără introducerea mecanismului de reglementare, ar fi existat riscul unei reduceri semnificative a dezvoltării activității economice de stocare a gazelor naturale în Franța. De la punerea în aplicare a reformei, veniturile autorizate și obligația operatorilor de stocare de a-și pune la dispoziție capacitatea de stocare prin intermediul licitațiilor au favorizat astfel dezvoltarea activității economice a operatorilor de stocare.

(276) Prin urmare, Comisia consideră că mecanismul de reglementare facilitează dezvoltarea activității economice de stocare a gazelor naturale în Franța.

6.3.2.2. Conformitatea schemei de ajutoare cu alte dispoziții ale dreptului Uniunii

(277) Comisia observă că măsura în cauză și activitatea economică dezvoltată respectă dispozițiile dreptului Uniunii.

([96]) Hotărârea din 22 septembrie 2020, Austria/Comisia, C-594/18 P (Hinkley Point C), EU:C:2020:742, punctul 19.
([97]) Astfel cum a fost confirmat de recenta hotărâre a Curții de Justiție din 22 septembrie 2020, Austria/Comisia, EU:C:2020:742.

(278) În domeniul energiei, orice taxă al cărei scop este finanțarea unei măsuri de ajutor de stat trebuie să respecte în special articolele 30 și 110 din TFUE. În cazul de față, termenul stocare este legat de sprijinul acordat operatorilor de stocare (a se vedea considerentul 246). O taxă aplicată produselor naționale și importate pe baza unor criterii identice poate fi totuși interzisă de Tratatul FUE în cazul în care produsul unei astfel de taxe este destinat să contribuie la activități care avantajează în mod specific produsele naționale impozitate.

(279) În cazul de față, în primul rând, termenul depozitare este plătit de distribuitorii care utilizează rețeaua de transport de gaze naturale, din care aproape toată cantitatea este importată, indiferent dacă distribuitorii sunt sau nu sunt francezi (a se vedea considerentele 98-100). Pe de altă parte, beneficiarii sunt operatorii infrastructurii de stocare a gazelor naturale. Expeditorii francezi și străini au acces nediscriminatoriu la licitațiile organizate de operatorii de stocare a gazelor naturale (a se vedea considerentul 20). Prin urmare, nu este vorba despre o situație în care impozitarea avantajează în mod specific produsele naționale impozitate. Prin urmare, articolele 30 și 110 TFUE sunt respectate.

(280) În plus, astfel cum se descrie în considerentul 12, articolul 33 din Directiva 2009/73/CE prevede în mod expres posibilitatea ca un stat membru să pună în aplicare o reglementare a infrastructurilor de stocare. Stocarea gazelor naturale face parte, de asemenea, din măsurile pe care statele membre le pot pune în aplicare pentru a asigura respectarea obligațiilor care decurg din Regulamentul (UE) 2017/1938, în condițiile prevăzute în regulamentul respectiv, în special obligația de a asigura securitatea aprovizionării consumatorilor naționali, ținând seama de funcționarea corespunzătoare și continuă a pieței interne a gazelor naturale.

6.3.2.3. Concluzie privind contribuția la dezvoltarea unei activități economice

(281) Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că măsura în cauză contribuie la dezvoltarea activității economice de stocare a gazelor naturale în Franța, în conformitate cu celelalte dispoziții ale legislației europene.

6.4. **Efectele negative ale ajutorului nu afectează în mod negativ condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun**

(282) Comisia evaluează dacă efectele negative ale ajutorului nu afectează în mod negativ condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun. Într-o primă etapă, Comisia detaliază efectele pozitive ale ajutorului luând, de asemenea, în considerare interesul comun și, într-o a doua etapă, evaluează elementele pentru limitarea efectelor negative ale ajutorului asupra schimburilor comerciale, și anume necesitatea, caracterul adecvat, proporționalitatea și transparența ajutorului. În lumina acestei analize, Comisia identifică efectele rămase asupra schimburilor comerciale, înainte de a cântări efectele pozitive și negative ale ajutorului asupra pieței interne.

6.4.1. *Efectele pozitive ale ajutorului*

(283) Astfel cum se menționează în considerentele 270-276, schema de ajutor are efecte pozitive asupra facilitării dezvoltării activității economice de stocare a gazelor naturale în Franța.

(284) În plus, Comisia constată că dezvoltarea activității economice de stocare a gazelor naturale are efecte pozitive în ceea ce privește securitatea aprovizionării cu gaze naturale în Franța pe termen mediu și lung. Stocarea este necesară pentru a asigura capacitatea rețelei de a satisface cererea în perioadele de vârf de frig și pentru a asigura serviciul de transport în rețeaua de transport în timpul blocajelor.

(285) În ceea ce privește vârfurile de frig, Franța a efectuat simulări ale nivelului cererii de gaze naturale și ale capacității de aprovizionare cu gaze naturale pe termen mediu și lung. Astfel, cererea de gaze naturale a fost estimată pentru vârfurile de frig de o zi până la 30 de zile, cum ar fi o dată la cincizeci de ani în Franța (a se vedea considerentul 25). Autoritățile franceze au luat în considerare o serie de ipoteze privind evoluția consumului de gaze naturale în următorii zece ani. În cele din urmă, aceștia au presupus că, pentru perioada 2018-2028, consumul ar scădea cu 2 % (a se vedea considerentul 26). Acestea au estimat, de asemenea, efectele dispozitivelor de întrerupere, care, cu toate acestea, nu au fost încă puse în aplicare (a se vedea considerentul 28).

(286) În ceea ce privește aprovizionarea, autoritățile franceze au luat în considerare parametrii de disponibilitate ai diferitelor surse de gaze naturale. În special, acestea au presupus o utilizare de 100 % a capacității ferme a interconexiunilor existente, precum și furnizarea de GNL de la terminalele GNL cu un termen de livrare de zece zile pentru încărcăturile noi (a se vedea considerentele 33-38).

(287) Această metodologie pare să fie în concordanță cu datele istorice și cu previziunile privind disponibilitatea la momentul efectuării analizei.

(288) Estimările autorităților franceze au arătat că este necesar să se stocheze gaze naturale care se ridică, pe de o parte, la o rată de retragere de 2 376 GWh/zi pentru umplerea a 45 % din volumul util pentru a face față vârfurilor de frig din perioada 2019-2025.

(289) Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentul 10, scăderea *spreads* observată începând din 2009 a condus la o scădere a ratei de abonare la capacități de stocare sub nivelul necesar pentru a asigura securitatea aprovizionării și constituirea rezervei la trei unități, chiar și în prezența unei obligații pentru furnizori de a deține depozitări de gaze naturale.

(290) În consecință, se pare că funcționarea normală a pieței de stocare a gazelor nu permite asigurarea întreținerii infrastructurii de stocare considerate necesare pentru a asigura nivelul de securitate a aprovizionării impus de Franța. Prin urmare, obiectivul schemei de ajutor este de a facilita dezvoltarea activității de stocare a gazelor naturale în Franța, care nu ar fi realizată numai prin funcționarea normală a pieței.

6.4.2. *Limitarea impactului negativ al schemei de ajutor asupra pieței interne*

(291) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a stabilit că schema de ajutor introdusă de autoritățile franceze ar putea avea un impact asupra următoarelor piețe: (i) furnizorii de gaze naturale din Franța și cei din alte state membre, (ii) pe de o parte, operatorii de stocare de gaze naturale și, pe de altă parte, operatorii de GNL și operatorii de interconexiuni și (iii) operatorii de stocare de gaze naturale din Franța și din alte state membre.

(292) Comisia evaluează factorii care pot contribui la limitarea impactului negativ al măsurii în cauză, și anume necesitatea, oportunitatea și proporționalitatea mecanismului respectiv, precum și transparența acestuia.

(a) Cu privire la necesitatea schemei de ajutor

Comisia consideră că intervenția statului este necesară atunci când, într-o situație dată, o astfel de intervenție poate aduce o îmbunătățire semnificativă pe care simpla funcționare normală a pieței nu ar putea să o aducă, de exemplu prin corectarea unei disfuncționalități bine definite a pieței.

(293) Astfel cum s-a menționat în considerentul 10, *spreads* au scăzut din 2009, iar operatorii de stocare nu au mai fost în măsură să își acopere costurile. Este probabil ca activitatea economică de stocare a gazelor naturale în Franța să se reducă în mod semnificativ. Pe de altă parte, de la punerea în aplicare a reformei, rata de stocare a gazelor naturale în Franța a crescut.

(294) Prin urmare, Comisia concluzionează că reforma a fost necesară pentru a facilita dezvoltarea stocării gazelor naturale în Franța.

(b) Caracterul adecvat al schemei de ajutoare

(295) Ajutorul este un instrument de politică adecvat pentru a facilita o activitate economică în cazul în care nu este posibil să se obțină același rezultat prin intermediul altor instrumente de politică care denaturează mai puțin concurența.

(296) Franța a avut în vedere mai multe instrumente alternative, dar acestea nu ar facilita dezvoltarea activității economice de stocare a gazelor naturale în Franța în același mod și nici nu ar garanta același nivel de securitate a aprovizionării, din motivele indicate mai jos.

(297) În primul rând, menținerea regimului anterior al obligațiilor de stocare impuse furnizorilor nu ar fi asigurat securitatea aprovizionării. Pe măsură ce *spread* a devenit semnificativ mai mică decât costul capacității de stocare, stimulentele furnizorilor pentru a-și rezerva capacitățile au scăzut în mod semnificativ, ceea ce a dus la scoaterea din uz a trei unități. Alte rezerve ar fi fost problematice, deoarece evaluarea necesității de depozitare a arătat că toate instalațiile erau necesare pentru a asigura securitatea aprovizionării în cazul unui val de frig prelungit. În plus, costul total de stocare în cadrul sistemului de obligații de stocare a fost mai ridicat ([5-8 EUR/MWh în 2016 și 2017]) decât în cadrul mecanismului de reglementare (5,6 EUR/MWh după reformă).

(298) În al doilea rând, consolidarea rețelei de gaze și a interconexiunilor nu ar fi o alternativă credibilă, nici din cauza costului ridicat al acestor măsuri în comparație cu utilizarea infrastructurilor de stocare existente. În orice caz, acest tip de investiții nu ar aborda eventualele deficite de gaze naturale în cazul unui vârf de frig și nu ar fi disponibile pe termen mediu.

(299) În mod similar, din informațiile furnizate de Franța reiese că intensificarea utilizării GNL nu pare a fi o alternativă credibilă la asigurarea securității aprovizionării. Într-adevăr, terminalele de lichefiere existente funcționează la un nivel apropiat de capacitatea lor maximă pentru a-și recupera costurile de investiții semnificative. În plus, aproape toate încărcăturile de GNL fac obiectul unor contracte pe termen lung din cauza intensității capitalului acestor proiecte și, prin urmare, sunt deja vândute înainte de producerea lor. Pe de altă parte, costul mai scăzut al stocării gazelor naturale explică dezvoltarea redusă a stocării GNL la nivel mondial. Astfel, cantitățile de GNL disponibile pe termen scurt sunt reduse.

(300) În al treilea rând, Franța a explicat că nici un sistem pur administrativ de sancțiuni aplicate furnizorilor pentru nefurnizarea de gaze naturale către consumatorii finali nu poate fi considerat o alternativă satisfăcătoare. Într-adevăr, un astfel de sistem prezintă o problemă de fezabilitate, deoarece echilibrarea piețelor europene de gaze naturale se realizează zilnic. Măsurile de reducere a debitului puse în aplicare de operatorul de rețea în cazul unei scăderi critice a presiunii în rețea ar conduce la schimburi comerciale ulterioare de gaze naturale, ceea ce face extrem de dificilă identificarea furnizorului inițial care nu și-a îndeplinit obligațiile. În mod similar, consumatorii pentru care s-a redus debitul nu sunt neapărat clienții furnizorului care nu și-a îndeplinit obligațiile. În acest context, Franța susține că măsurile *ex ante* sunt preferabile sancțiunilor *ex post*.

(301) În al patrulea rând, același lucru este valabil și pentru reducerea debitului sau pentru dispozitivele de întrerupere. Potrivit autorităților franceze, reducerea debitului este o măsură de ultimă instanță în cazul unei crize de aprovizionare, și nu un mecanism de flexibilitate, a cărui eficacitate depinde de respectarea de către consumator a ordinului de reducere a debitului dat de operatorul de rețea, întrucât nu este posibil să se efectueze reducerea debitului automată de la distanță. Mecanismul de reglementare a infrastructurilor esențiale de stocare este conceput pentru a evita crizele de aprovizionare care necesită reducerea debitului. Dispozitivele de întreruptibilitate, care abordează riscurile cu grad ridicat de risc și cele cu probabilitate redusă de tip vârf de frig, erau încă în curs de stabilire la momentul reformei și au fost luate în considerare pentru evaluarea cererii de gaze naturale. Pe de altă parte, dispozitivele de întreruptibilitate nu ar fi adecvate pentru a aborda riscurile de blocaj caracterizate de un risc mai scăzut, dar cu o probabilitate mai mare.

(302) Având în vedere acești factori, Comisia consideră că mecanismul de reglementare este un instrument adecvat pentru a facilita dezvoltarea activității de stocare a gazelor naturale și pentru a asigura securitatea aprovizionării.

(c) Proporționalitatea schemei de ajutoare

(303) Ajutorul este considerat proporțional în cazul în care valoarea sa este limitată la minimul necesar pentru a limita efectele asupra pieței interne.

(304) În speță, în cadrul mecanismului de reglementare, operatorii de stocare beneficiază de un venit garantat. Pentru a evalua proporționalitatea mecanismului de reglementare, este necesar să se evalueze proporționalitatea metodei de calculare a venitului autorizat a operatorilor de stocare care este descrisă la considerentele 59-81.

(305) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la evaluarea economică independentă efectuată de CRE cu privire la valoarea de piață a BAR la momentul punerii în aplicare a mecanismului de reglementare. Potrivit Comisiei, acest lucru ar fi putut pune sub semnul întrebării proporționalitatea schemei de ajutor.

(306) Deși această evaluare se bazează în principal pe valoarea contabilă brută și pe amortizarea activelor, Franța și beneficiarii au fost în măsură să demonstreze că CRE a efectuat o reevaluare aprofundată a BAR inițiale începând cu 31 decembrie 2016. CRE a verificat dacă perioadele de amortizare solicitate de operatori corespundeau perioadelor indicate în conturile lor istorice și datelor standard privind sectorul, care puteau fi observate în alte țări. În special, CRE a pus sub semnul întrebării perioada de amortizare a rezervei de gaze. Astfel cum s-a menționat în considerentul 73, CRE a respins cererea pentru o perioadă de amortizare de 250 de ani și a utilizat o perioadă de amortizare pentru rezerva de gaze de 75 de ani. În analiza sa, CRE a fost, de asemenea, asistată de consultanți economici externi pentru a determina BAR inițială. Comisia subliniază că, în urma acestor analize, CRE a selectat o BAR inițială pentru cei trei operatori, în valoare de 4,8 miliarde de euro, ceea ce reprezintă o scădere de 13 % față de BAR solicitată de operatori (a se vedea tabelul 4 de la considerentul 77).

(307) Comisia observă, de asemenea, că aplicarea unor metode alternative, cum ar fi valoarea operatorilor de stocare în conturile acționarilor lor, valorile luate în considerare în tranzacțiile recente sau utilizarea abordării *discounted cash-flow* în studiul Teréga de către PwC, conduce la valori ale activelor similare (a se vedea considerentele 76, 129 și 160).

(308) În plus, aplicarea unei valori bazate pe marje nu include valoarea pe care stocarea gazelor naturale o reprezintă pentru sistem în ceea ce privește securitatea aprovizionării. Prin urmare, acest indicator nu este suficient de reprezentativ pentru evoluțiile pe termen mediu și lung pentru a fi util ca indicator al unui mecanism de reglementare precum cel din speță, destinat să asigure securitatea aprovizionării pe termen mediu și lung.

(309) În observațiile primite de Comisie în cursul procedurii, s-a precizat că o reconstrucție istorică a veniturilor operatorilor ar fi în mod necesar incompletă în lipsa datelor disponibile și contrară principiilor generale de drept.

(310) Comisia observă de asemenea că tariful de depozitare urmărește să compenseze costurile operatorilor, în măsura în care acestea corespund costurilor „operatorilor eficienți". În acest scop, CRE revizuiește compensația solicitată de operatori la începutul fiecărei perioade tarifare și verifică anual investițiile avute în vedere de operatori (a se vedea considerentul 82). Compensația conține, de asemenea, un element de reglementare a taxelor și veniturilor anuale. Comisia observă că, pentru perioada 2018-2019, CRE a luat în considerare doar costurile considerate a fi eficiente și că, începând cu ATS 2, multe elemente au fost supuse unui stimulent pentru a menține costurile sub control: reglementarea stimulentelor pentru controlul costurilor de exploatare și al cheltuielilor de investiții și pentru reglementarea calității serviciilor (a se vedea considerentele 60, 61, 65, 83, 84 și 85).

(311) În cele din urmă, metodologia de determinare a CMPC pentru unitățile de stocare a gazelor naturale și majorarea în raport cu rata de referință a ORT de gaze naturale sunt adecvate.

(312) Prin urmare, Comisia concluzionează că metoda de remunerare stabilită de CRE și, în special, evaluarea activelor reglementate conduce la o compensație proporțională pentru a limita impactul schemei de ajutor asupra pieței interne.

(d) Transparența sistemului de ajutoare

(313) Comisia consideră că angajamentele Franței enumerate în considerentul 111 asigură transparența schemei de ajutoare.

6.4.3. *Evitarea efectelor negative ale schemei de ajutoare asupra concurenței și schimburilor comerciale*

(314) Comisia consideră că o măsură de ajutor reduce la minimum efectele negative asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre, în cazul în care aceste efecte sunt suficient de limitate pentru ca bilanțul global al măsurii să fie pozitiv.

(315) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia nu a putut exclude posibilitatea ca mecanismul să introducă denaturări ale concurenței dincolo de efectele negative minime justificate de introducerea schemei de ajutoare între (i) furnizorii de gaze naturale din Franța și cei din alte state membre, (ii) pe de o parte, operatorii de stocare de gaze naturale și, pe de altă parte, operatorii de GNL și operatorii de interconexiuni și (iii) operatorii de stocare de gaze naturale din Franța și din alte state membre.

(316) În speță, în primul rând, în ceea ce privește piețele de furnizare a gazelor naturale, Comisia nu consideră că schema de ajutor denaturează concurența dintre furnizorii de gaze naturale din Franța și cei din alte state membre, întrucât licitațiile sunt deschise tuturor furnizorilor de gaze naturale, în condiții similare, indiferent dacă aceștia se află în Franța sau în alt stat membru. Observațiile părților interesate au confirmat, de asemenea, că, pentru același serviciu de transport, același tarif de utilizare a rețelei de transport se aplică furnizorilor francezi și altor state membre. Prin urmare, Comisia nu a putut identifica nicio denaturare a concurenței între furnizorii francezi de gaze naturale și cei din alte state membre.

(317) În al doilea rând, în ceea ce privește denaturarea concurenței între operatorii de stocare și furnizorii de instrumente alternative de flexibilitate în Franța, autoritățile franceze și părțile interesate consideră că celelalte instrumente reprezintă substitute imperfecte pentru stocarea gazelor naturale, în măsura în care acestea funcționează în intervale de timp diferite și pot fi necesare în situații diferite. De exemplu, în cazul unui val rece, capacitățile terminalelor de

metan pot fi mobilizate numai dacă GNL este disponibil în rezervoare. Această capacitate limitată nu a putut fi mobilizată mai mult de cinci zile în cele mai bune condiții posibile. Cu toate acestea, această perioadă este mai scurtă decât durata medie a unui val rece, neoferind astfel suficient timp pentru a mobiliza o sosire a încărcăturii suficient de repede pentru a evita o întrerupere a emisiilor. În plus, în cazul congestionării rețelei, eficiența terminalelor GNL depinde de proximitatea lor geografică față de punctele de consum.

(318) Mai multe părți terțe au subliniat, de asemenea, că abonamentele la terminalele GNL și la depozitarea gazelor naturale nu ar fi în concurență. Acestea explică faptul că importurile de GNL în Europa și Franța au crescut semnificativ de la introducerea schemei de ajutoare în 2018. Nivelul importurilor de ~21,5 Bcm de GNL în Franța în 2019 a fost un nivel record.

(319) În ceea ce privește interconexiunile, se susține în observațiile primite că acestea sunt în principal instrumente de import. Părțile interesate remarcă faptul că, în absența stocării, ar fi necesară dimensionarea interconexiunilor pentru a putea asigura aprovizionarea cu gaze naturale la vârful consumului. Acest lucru ar fi ineficient. Având în vedere scăderea preconizată a consumului de gaze naturale în Franța, nu se preconizează construirea de noi interconexiuni. Într-adevăr, costurile de construire a interconexiunilor suplimentare și de consolidare a rețelei sunt mai ridicate decât cele ale schemei de ajutor în cauză.

(320) În plus, stocarea gazelor naturale nu afectează volumul total de gaze naturale care trece prin interconexiuni, care depinde de volumul gazelor naturale consumate în Franța. Cu toate acestea, părțile interesate citează un raport ([98]) al Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei („ACER"), care subliniază că abundența de gaze naturale din depozite reduce la minimum importurile la vârfurile de consum care apar în mod normal atunci când prețul gazelor naturale este cel mai ridicat.

(321) Astfel cum au indicat părțile interesate, Comisia a luat în considerare în mod repetat, fără a se pronunța, existența unei piețe relevante pentru infrastructura de transport de gaze naturale, care include, printre altele, interconexiunile, depozitele de gaze naturale, terminalele GNL și infrastructura de regazificare. Comisia recunoaște că diferitele instrumente de flexibilitate pot furniza servicii complementare fără a exclude complet impactul stocării gazelor naturale asupra terminalelor GNL și a interconexiunilor. Cu toate acestea, Comisia nu a putut identifica denaturări semnificative ale concurenței.

(322) În al treilea rând, schema de ajutor ar putea conduce, de asemenea, la denaturări ale concurenței în raport cu operatorii de stocare din alte state membre, în special statele membre învecinate cu Franța. Datorită interconexiunilor, acest risc este, *a priori*, deosebit de important pentru Belgia și Germania.

(323) CREG din Belgia a informat Comisia că, în urma introducerii mecanismului de reglementare, rata de încărcare a singurei unități de stocare belgiană de la Loenhout a scăzut de la 84 % (iarna 2017-2018) la 54 % (iarna 2018-2019). Factorul de încărcare a crescut apoi la un nivel de 97 % pentru iarna 2019-2020. Factorul de încărcare în perioada 2018-2019 corespundea contractelor pe termen lung. CREG subliniază existența unui impact cauzat de introducerea mecanismului de remunerare în Franța (a se vedea considerentele 195-200). Deși factorii de încărcare au crescut din nou în iarna următoare, acest lucru nu permite Comisiei să excludă un impact asupra stocării gazelor naturale în țările învecinate. Cu toate acestea, Comisia observă că Fluxys, operatorul Loenhout, nu menționează că mecanismul de reglementare are un impact semnificativ asupra activităților sale (a se vedea considerentul 212).

(324) Pe termen scurt, denaturarea concurenței între operatorii din statele membre învecinate este limitată de nivelul semnificativ al ratei de abonament (de exemplu, peste 90 % în Germania, 60 % în Belgia), pe baza contractelor pe termen lung. Cu toate acestea, aceste contracte expiră în perioada 2022-2023. Astfel, mecanismul de reglementare ar putea avea o influență asupra viitoarelor condiții comerciale atunci când aceste contracte pe termen lung sunt renegociate atât în ceea ce privește prețurile și ratele de abonament, cât și, în cele din urmă, asupra profitabilității operatorilor de stocare din statele membre învecinate. Pentru ca Comisia să fie în măsură să se asigure că evaluarea sa cu privire la acest aspect rămâne valabilă după expirarea contractelor pe termen lung, autoritățile franceze s-au angajat să prezinte Comisiei, înainte de sfârșitul anului 2024, un raport care să conțină date privind impactul măsurii asupra concurenței (a se vedea considerentul 111).

(325) Comisia observă, de asemenea, că Fluxys indică faptul că ar fi de dorit să se pună în aplicare un model adecvat la nivelul Uniunii pentru a răspunde evoluțiilor pieței (a se vedea considerentul 212). Alți operatori de stocare și-au exprimat opiniile pozitive cu privire la reforma introdusă în Franța, promovând în același timp o abordare armonizată în Uniune (a se vedea considerentele 224 și 229).

([98]) Raportul ACER din 6 aprilie 2020, *The internal gas market in Europe: The role of transmission tariffs*, punctul 174.

6.5. **Echilibrarea efectelor pozitive și negative ale ajutorului asupra pieței interne**

(326) O schemă de ajutoare de stat trebuie să garanteze că bilanțul global al efectelor sale este pozitiv, evitând să afecteze în mod negativ condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

(327) Comisia reamintește că, în cazul de față, schema de ajutor facilitează dezvoltarea unei activități economice, și anume depozitarea gazelor naturale în Franța. De asemenea, precizează că mecanismul de reglementare contribuie la securitatea aprovizionării cu gaze naturale. În plus, caracterul adecvat, necesitatea și proporționalitatea ajutorului limitează impactul acestuia asupra concurenței și a schimburilor comerciale. Comisia concluzionează că, chiar dacă nu poate fi exclus un impact asupra concurenței dintre operatorii francezi de stocare a gazelor naturale și cei din alte state membre, se pare că efectele negative ale ajutorului sunt suficient de limitate pentru ca bilanțul global al schemei de ajutor să fie pozitiv până la sfârșitul actualei PME în 2028, cu condiția să nu existe schimbări semnificative în ceea ce privește concurența pe piețele gazelor naturale enumerate în considerentul 110 ([99]).

(328) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că impactul pozitiv al ajutorului asupra dezvoltării activității economice în cauză depășește potențialele efecte negative asupra concurenței și comerțului, cel puțin până în 2028. Prin urmare, concurența și schimburile comerciale nu sunt afectate până atunci într-o măsură contrară interesului comun.

7. **CONCLUZII**

(329) Comisia regretă faptul că Franța a pus în aplicare în mod ilegal măsura în cauză, încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE. Cu toate acestea, Comisia consideră că măsura în cauză este compatibilă cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE până la 31 decembrie 2028, când se încheie perioada actualei PME,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat pus în aplicare de Franța în favoarea operatorilor de stocare a gazelor naturale este compatibil cu piața internă în sensul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 28 iunie 2021.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

([99]) În cazul în care Comisia consideră că ajutorul existent nu este sau nu mai este compatibil cu piața internă, aceasta poate inițiа procedura prevăzută în capitolul IV din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).